Επίσημη Εφημερίδα
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 28

34ο έτος

2 Φεβρουαρίου 1991

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 263/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως 1

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 264/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη 3

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 265/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί χορηγήσεως διαφόρων παρτίδων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη ως επισιτιστική βοήθεια 5

★ **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 266/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές στον τομέα του χοιρείου κρέατος προοριζομένου για την Πορτογαλία και προερχομένου από τα άλλα κράτη μέλη** 11

★ **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 267/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές στον τομέα των αβγών και του κρέατος πουλερικών που προορίζονται για την Πορτογαλία και κατάγονται από άλλα κράτη μέλη** 13

★ **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 268/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3650/90 του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως της εφαρμογής των κοινών κανόνων ποιότητας για τα οπωροκηπευτικά στην Πορτογαλία** 16

★ **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 269/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για τον καθορισμό ορισμένων γενικών κανόνων εφαρμογής όσον αφορά τα κατ' αποκοπήν ποσά που χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση των δαπανών που προκύπτουν από υλικές εργασίες δημόσιας αποθεματοποίησης** 22

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

* **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 270/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1780/89 περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής σχετικά με τη διάθεση των αλκοολών που λαμβάνονται από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 35, 36 και 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου και κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης** 23

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 271/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 232/91 σχετικά με τον καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα 24

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 272/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα 26

* **Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 273/91 της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 περί ειδικών όρων χορήγησης ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος** 28

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Συμβούλιο

91/49/ΕΟΚ:

* **Απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 1990 σχετικά με κοινοτικές δράσεις υπέρ των ηλικιωμένων** 29

Επιτροπή

91/50/ΕΟΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής της 16ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.732 — IJsselcentrale και άλλοι)** 32

Διορθωτικά

* **Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1990 περί των λεπτομερειών εφαρμογής για το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής (ΕΕ αριθ. L 309 της 8. 11. 1990)** 47

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3459/90 της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 1990 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Δεκέμβριο 1990 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ αριθ. L 336 της 1. 12. 1990) 49

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3741/90 της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1990 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Ιανουάριο 1991 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ αριθ. L 360 της 22ας. 12. 1990) 49

* **Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3819/90 της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1990 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού για τις συναλλαγές νωπών οπωροκηπευτικών μεταξύ της Πορτογαλίας και των λοιπών κρατών μελών (ΕΕ αριθ. L 366 της 29. 12. 1990)** 49

* **Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3921/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα προϊόντα αλιείας (1991) (ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1990)** 50

* **Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3926/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1991 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1990)** 50

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 173/91 της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως στον τομέα των ελαιούχων σπόρων (ΕΕ αριθ. L 19 της 25. 1. 1991) 50

(συνέχεια στην 3η σελίδα του εξωφύλλου)

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 203/91 της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Φεβρουάριο 1991 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ αριθ. L 23 της 29. 1. 1991) 51

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 205/91 της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου περί καθορισμού των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα (ΕΕ αριθ. L 23 της 29. 1. 1991) 51

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 261/91 της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ αριθ. L 27 της 1. 2. 1991) 51

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 263/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 1ης Φεβρουαρίου 1991
περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 (2), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90 (4), και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3844/90 της Επιτροπής (5) και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85,

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 31 Ιανουαρίου 1991·

ότι ο διορθωτικός συντελεστής που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση εφαρμόζεται σε όλα τα στοιχεία υπολογισμού των εισφορών, περιλαμβανομένων και των συντελεστών ισοτιμίας·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3844/90 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 2 Φεβρουαρίου 1991.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.
(5) ΕΕ αριθ. L 367 της 29. 12. 1990, σ. 13.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορές
	Τρίτες χώρες
0709 90 60	140,99 (2) (3)
0712 90 19	140,99 (2) (3)
1001 10 10	201,91 (1) (5)
1001 10 90	201,91 (1) (5)
1001 90 91	196,07
1001 90 99	196,07
1002 00 00	158,99 (6)
1003 00 10	157,08
1003 00 90	157,08
1004 00 10	148,72
1004 00 90	148,72
1005 10 90	140,99 (2) (3)
1005 90 00	140,99 (2) (3)
1007 00 90	148,49 (4)
1008 10 00	68,03
1008 20 00	130,36 (4)
1008 30 00	77,23 (5)
1008 90 10	(7)
1008 90 90	77,23
1101 00 00	288,69 (8)
1102 10 00	236,78 (8)
1103 11 10	327,43 (8)
1103 11 90	311,27 (8)

(1) Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού ή των υπερποντίων χωρών και εδαφών και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(3) Για τον αραβόσιτο καταγωγής ACP ή PTOM, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

(4) Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ACP ή PTOM, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(5) Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(6) Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10) και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 271 της 10. 12. 1971, σ. 22).

(7) Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σίκαλη.

(8) Κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία η εισφορά αυξάνεται κατά το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3808/90.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 264/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 [2], και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90 [4], και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη βύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3845/90 της Επιτροπής [5] και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να καταστεί δυνατόν να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85,

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 31 Ιανουαρίου 1991·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για τις εισαγωγές των σιτηρών και της βύνης, προέλευσης τρίτων χωρών, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 2 Φεβρουαρίου 1991.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.
(5) ΕΕ αριθ. L 367 της 29. 12. 1990, σ. 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων 2	1η προθεσμία 3	2η προθεσμία 4	3η προθεσμία 5
0709 90 60	0	0	0	5,05
0712 90 19	0	0	0	5,05
1001 10 10	0	0	0	1,27
1001 10 90	0	0	0	1,27
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	5,05
1005 90 00	0	0	0	5,05
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	3,16	3,16	3,18
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων 2	1η προθεσμία 3	2η προθεσμία 4	3η προθεσμία 5	4η προθεσμία 6
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 265/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

περί χορηγήσεως διαφόρων παρτίδων αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη ως επισιτιστική βοήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3972/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 όσον αφορά την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1930/90 [2], και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ),

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1420/87 του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1987 που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3972/86 για την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας [3] καταρτίζει τον κατάλογο των χωρών και των οργανισμών οι οποίοι είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο δράσεων επισιτιστικής βοήθειας και καθορίζει τα γενικά κριτήρια σχετικά με τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας μετά το στάδιο fob·

ότι, μετά από πολλές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας, η Επιτροπή χορήγησε σε ορισμένες χώρες και δικαιούχους οργανισμούς 2 268,3 τόνους αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη·

ότι οι παραδόσεις αυτές πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1987 περί των γενικών μέτρων διακίνησης στην Κοινότητα προϊόντων που χορηγούνται βάσει της κοινοτικής επισιτιστικής βοήθειας [4]· ότι είναι αναγκαίο να οριστούν επακριβώς οι προθεσμίες και οι όροι χορήγησης, καθώς και η διαδικασία που θα ακολουθηθεί, για να καθοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πραγματοποιείται, ως κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, συγκέντρωση γαλακτοκομικών προϊόντων στην Κοινότητα, προκειμένου να τα προμηθευτούν οι δικαιούχοι που αναφέρονται στα παραρτήματα σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87 και τους όρους που παρατίθενται στα παραρτήματα Η ανάθεση της προμήθειας των εν λόγω προϊόντων πραγματοποιείται με διαγωνισμό.

Θεωρείται ότι ο υπερθεματιστής έλαβε γνώση όλων των εφαρμοζομένων γενικών και ειδικών όρων και τους έχει αποδεχθεί. Κάθε άλλος όρος ή επιφύλαξη που περιλαμβάνονται στην προσφορά του θεωρούνται ως μη εγγεγραμμένοι.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1986, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 174 της 7. 7. 1990, σ. 6.
(3) ΕΕ αριθ. L 136 της 26. 5. 1987, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 204 της 25. 7. 1987, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΑΡΤΙΔΕΣ Α, Β και Γ

1. **Δράσεις αριθ.** (1): 1156 έως 1163/90

2. **Πρόγραμμα:** 1990

3. **Δικαιούχος:** World Food Programme, Via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (τέλεξ: 626675 WFP I)

4. **Εκπρόσωπος του δικαιούχου** (3): βλέπε ΕΕ αριθ. C 103 της 16. 4. 1987

5. **Τόπος ή χώρα προορισμού:** βλέπε παράρτημα II

6. **Προϊόν που θα συγκεντρωθεί:** βιταμινούχο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη · αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη (Γ 4)

7. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του εμπορεύματος** (2) (6) (7): βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 4 (I.1.B.1 έως I.1.B.3)

   Γ 4: βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 3 (I.1.A.1 έως I.1.A.2)

8. **Συνολική ποσότητα:** 1 818,3 τόνοι

9. **Αριθμός παρτίδων:** τρεις (παρτίδα Α: 688 τόνοι · παρτίδα Β: 473 τόνοι · παρτίδα Γ: 657,3 τόνοι)

10. **Συσκευασία και σήμανση:** 25 kg

    βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σσ. 4 και 6 (I.1.B.4 και I.1.B.4.3)

    Γ 4: βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 3 (I.1.A.3)

    Συμπληρωματικές ενδείξεις στη συσκευασία: βλέπε παράρτημα II και ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 6 (I.1.B.5) · Γ 4: σ. 3 (I.1.A.4)

11. **Τρόπος συγκέντρωσης του προϊόντος** : κοινοτική αγορά

    Η παρασκευή του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και η ενσωμάτωση των βιταμινών πρέπει να γίνουν μετά την κατακύρωση της προμήθειας

    Γ 4: Η παρασκευή του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη πρέπει να γίνει μετά την κατακύρωση της προμήθειας

12. **Στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

13. **Λιμάνι φόρτωσης:** —

14. **Λιμάνι εκφόρτωσης που υποδεικνύει ο δικαιούχος:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Διεύθυνση της αποθήκης και, κατά περίπτωση, λιμάνι εκφόρτωσης:** —

17. **Περίοδος κατά την οποία το εμπόρευμα πρέπει να είναι διαθέσιμο στο λιμάνι φόρτωσης:** 15 — 31. 1. 1991

18. **Προθεσμία για την εκτέλεση της προμήθειας:** —

19. **Διαδικασία για τον καθορισμό των εξόδων της προμήθειας:** διαγωνισμός

20. **Σε περίπτωση διαγωνισμού, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών** (4): 18. 2. 1991, ώρα 12.00

21. **Σε περίπτωση διεξαγωγής δεύτερου διαγωνισμού:**

    α) ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών: 4. 3. 1991, ώρα 12.00

    β) περίοδος κατά την οποία το εμπόρευμα πρέπει να είναι διαθέσιμο στο λιμάνι φόρτωσης: 1 — 15. 4. 1991

    γ) προθεσμία για την εκτέλεση της προμήθειας: —

22. **Ποσό της εγγύησης του διαγωνισμού:** 20 Ecu ανά τόνο

23. **Ποσό της εγγύησης παράδοσης:** 10 % του ποσού της προσφοράς εκφρασμένου σε Ecu

24. **Διεύθυνση για την αποστολή προσφορών:** Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur N. Arend, bâtiment Loi 120, bureau 7/58, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (τέλεξ: AGREC 22037 B ή 25670 B)

25. **Επιστροφή που καταβάλλεται με αίτηση του υπερθεματιστή** (5): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 1. 1. 1991, όπως καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3804/90 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 365 της 28. 12. 1990, σ. 54)

ΠΑΡΤΙΔΑ Δ

1. **Δράσεις αριθ.** (1): 1141 έως 1149/90

2. **Πρόγραμμα:** 1990

3. **Δικαιούχος:** Euronaid, Postbus 77, NL—2340 AB Oegstgeest

4. **Εκπρόσωπος του δικαιούχου** (3): βλέπε ΕΕ αριθ. C 103 της 16. 4. 1987

5. **Τόπος ή χώρα προορισμού:** βλέπε παράρτημα II

6. **Προϊόν που θα συγκεντρωθεί:** βιταμινούχο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη

7. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του εμπορεύματος** (2) (6) (7): βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 4 (I.1.B.1 έως I.1.B.3)

8. **Συνολική ποσότητα:** 450 τόνοι

9. **Αριθμός παρτίδων:** μία

10. **Συσκευασία και σήμανση:** 25 kg (8) (9) (10) · βλέπε ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σσ. 4 και 6 (I.1.B.4 και I.1.B.4.3)

    Συμπληρωματικές ενδείξεις στη συσκευασία: βλέπε παράρτημα II και ΕΕ αριθ. C 216 της 14. 8. 1987, σ. 6 (I.1.B.5)

11. **Τρόπος συγκέντρωσης του προϊόντος :** κοινοτική αγορά

    Η παρασκευή του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και η ενσωμάτωση των βιταμινών πρέπει να γίνουν μετά την κατακύρωση της προμήθειας

12. **Στάδιο παράδοσης:** παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

13. **Λιμάνι φόρτωσης:** —

14. **Λιμάνι εκφόρτωσης που υποδεικνύει ο δικαιούχος:** —

15. **Λιμάνι εκφόρτωσης:** —

16. **Διεύθυνση της αποθήκης και, κατά περίπτωση, λιμάνι εκφόρτωσης:** —

17. **Περίοδος κατά την οποία το εμπόρευμα πρέπει να είναι διαθέσιμο στο λιμάνι φόρτωσης:** 5 — 18. 3. 1991

18. **Προθεσμία για την εκτέλεση της προμήθειας:** —

19. **Διαδικασία για τον καθορισμό των εξόδων της προμήθειας:** διαγωνισμός

20. **Σε περίπτωση διαγωνισμού, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών** (4): 18. 2. 1991, ώρα 12.00

21. **Σε περίπτωση διεξαγωγής δεύτερου διαγωνισμού:**

    α) ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών: 4. 3. 1991, ώρα 12.00

    β) περίοδος κατά την οποία το εμπόρευμα πρέπει να είναι διαθέσιμο στο λιμάνι φόρτωσης: 18. 3 — 4. 4. 1991

    γ) προθεσμία για την εκτέλεση της προμήθειας: —

22. **Ποσό της εγγύησης του διαγωνισμού:** 20 Ecu ανά τόνο

23. **Ποσό της εγγύησης παράδοσης:** 10 % του ποσού της προσφοράς εκφρασμένου σε Ecu

24. **Διεύθυνση για την αποστολή προσφορών:** Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur N. Arend, bâtiment Loi 120, bureau 7/58, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (τέλεξ: AGREC 22037 B ή 25670 B)

25. **Επιστροφή που καταβάλλεται με αίτηση του υπερθεματιστή** (5): επιστροφή που εφαρμόζεται στις 1. 1. 1991, όπως καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3804/90 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 365 της 28. 12. 1990, σ. 54)

Σημειώσεις:

(1) Ο αριθμός της δράσης πρέπει να υπενθυμίζεται σε κάθε αλληλογραφία.

(2) Ο υπερθεματιστής χορηγεί στο δικαιούχο, για κάθε αριθμό δράσης/αριθμό αποστολής, πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από επίσημη αρχή και βεβαιώνει ότι δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των ισχυουσών προδιαγραφών του προς παράδοση προϊόντος σχετικά με τη ραδιενεργό ακτινοβολία.

Το πιστοποιητικό ραδιενέργειας πρέπει να αναφέρει την περιεκτικότητα σε καίσιο 134 και 137.

(3) Αντιπρόσωπος της Επιτροπής με τον οποίο έρχεται σε επαφή ο υπερθεματιστής: βλέπε ΕΕ αριθ. C 227 της 7. 9. 1985, σ. 4.

(4) Για να αποφευχθεί η συμφόρηση των γραμμών τέλεξ, παρακαλούνται οι υποβάλλοντες προσφορά να προσκομίζουν, πριν από την ημερομηνία και την ώρα που καθορίζονται στο σημείο 20 του παρόντος παραρτήματος, την απόδειξη ότι έχει συσταθεί η εγγύηση συμμετοχής στο διαγωνισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87, κατά προτίμηση:

— είτε με απευθείας κατάθεση στο γραφείο που αναφέρεται στο σημείο 24 του παρόντος παραρτήματος,

— είτε μέσω τηλεαντιγραφικής συσκευής σε έναν από τους ακόλουθους αριθμούς στις Βρυξέλλες: 235 01 32, 236 10 97, 235 01 30, 236 20 05.

(5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2330/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 210 της 1. 8. 1987, σ. 56), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2226/89 (ΕΕ αριθ. L 214 της 24. 7. 1989, σ. 10) εφαρμόζεται όσον αφορά την επιστροφή κατά την εξαγωγή και, ενδεχομένως, τα νομισματικά εξισωτικά ποσά και τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης, την αντιπροσωπευτική τιμή και το νομισματικό συντελεστή. Η ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 2 του προαναφερθέντος κανονισμού είναι εκείνη που αναφέρεται στο σημείο 25 του παρόντος παραρτήματος.

(6) Ο υπερθεματιστής διαβιβάζει στους αντιπροσώπους των δικαιούχων, κατά την παράδοση, ένα πιστοποιητικό προελεύσεως για κάθε αριθμό δράσης/αριθμό αποστολής.

(7) Ο υπερθεματιστής διαβιβάζει στους αντιπροσώπους των δικαιούχων, κατά την παράδοση, ένα υγειονομικό πιστοποιητικό για κάθε αριθμό δράσης/αριθμό αποστολής.

(8) Η φόρτωση πρέπει να γίνεται σε εμπορευματοκιβώτια των 20 ποδών, με όρους FCL/LCL. Ο προμηθευτής αναλαμβάνει τη δαπάνη της μεταφοράς και της στοιβάξεως των εμπορευματοκιβωτίων στο σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων στο λιμάνι φόρτωσης. Ο δικαιούχος αναλαμβάνει τις δαπάνες μεταγενέστερων φορτώσεων, συμπεριλαμβανομένης της δαπάνης αναλήψεως των εμπορευματοκιβωτίων από το σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων. Δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87.

(9) Ο προμηθευτής πρέπει να αποστείλει αντίγραφο του πρωτοτύπου του λογαριασμού εις: MM. De Keyzer & Schutz BV, Postbus 1438, Blaak 16, NL-3000 BK-Rotterdam.

(10) Ο υπερθεματιστής υποβάλλει στον παραλαμβάνοντα πλήρη κατάλογο του περιεχομένου κάθε εμπορευματοκιβωτίου, διευκρινίζοντας τον αριθμό των σάκων που αντιστοιχούν σε κάθε παρτίδα φόρτωσης, όπως καθορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.
Ο υπερθεματιστής οφείλει να σφραγίζει κάθε εμπορευματοκιβώτιο με αριθμημένο σύστημα σφράγισης, του οποίου ο αριθμός πρέπει να δίδεται στον αποστολέα του δικαιούχου.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II

Designación del lote Parti Bezeichnung der Partie Χαρακτηρισμός της παρτίδας Lot Désignation du lot Designazione della partita Aanduiding van de partij Designação do lote	Cantidad total del lote (en toneladas) Totalmængde (tons) Gesamtmenge der Partie (in Tonnen) Συνολική ποσότητα της παρτίδας (σε τόνους) Total quantity (in tonnes) Quantité totale du lot (en tonnes) Quantità totale della partita (in tonnellate) Totale hoeveelheid van de partij (in ton) Quantidade total (em toneladas)	Cantidades parciales (en toneladas) Delmængde (tons) Teilmengen (in Tonnen) Μερικές ποσότητες (σε τόνους) Partial quantities (in tonnes) Quantités partielles (en tonnes) Quantitativi parziali (in tonnellate) Deelhoeveelheden (in ton) Quantidades parciais (em toneladas)	Beneficiario Modtager Empfänger Δικαιούχος Beneficiary Bénéficiaire Beneficiario Begunstigde Beneficiário	País destinatario Modtagerland Bestimmungsland Χώρα προορισμού Recipient country Pays destinataire Paese destinatario Bestemmingsland País destinatário	Inscripción en el embalaje Emballagens påtegning Aufschrift auf der Verpackung Ένδειξη επί της συσκευασίας Markings on the packaging Inscription sur l'emballage Iscrizione sull'imballaggio Aanduiding op de verpakking Inscrição na embalagem
A	688	688	WFP	Ecuador	Action No 1156/90 / Ecuador 03096 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Guayaquil
B	473	130	WFP	Niger	Action No 1157/90 / Niger 02072 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Cotonou in transit to Niamey, Niger
		23	WFP	Niger	Action No 1158/90 / Niger 02445 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Cotonou in transit to Niamey
		320	WFP	Niger	Action No 1159/90 / Niger 02734 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Cotonou in transit to Niamey
C	657,3	C 1 : 150	WFP	Bhutan	Action No 1160/90 / Bhutan 03734 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Phuntsholing
		C 2 : 307,3	WFP	Mauritania	Action No 1161/90 / Mauritania 02822 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Nouakchott
		C 3 : 157	WFP	Mauritania	Action No 1162/90 / Mauritania 02822 / VSMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Nouakchott
		C 4 : 43	WFP	Mauritania	Action No 1163/90 / Mauritania 02629 / SMP / Gift of the European Economic Community / Action of the World Food Programme / Nouakchott in transit to Foumgleita, Mauritania

Designación del lote Parti Bezeichnung der Partie Χαρακτηρισμός της παρτίδας Lot Désignation du lot Designazione della partita Aanduiding van de partij Designação do lote	Cantidad total del lote (en toneladas) Totalmængde (tons) Gesamtmenge der Partie (in Tonnen) Συνολική ποσότητα της παρτίδας (σε τόνους) Total quantity (in tonnes) Quantité totale du lot (en tonnes) Quantità totale della partita (in tonnellate) Totale hoeveelheid van de partij (in ton) Quantidade total (em toneladas)	Cantidades parciales (en toneladas) Delmængde (tons) Teilmengen (in Tonnen) Μερικές ποσότητες (σε τόνους) Partial quantities (in tonnes) Quantités partielles (en tonnes) Quantitativi parziali (in tonnellate) Deelhoeveelheden (in ton) Quantidades parciais (em toneladas)	Beneficiario Modtager Empfänger Δικαιούχος Beneficiary Bénéficiaire Beneficiario Begunstigde Beneficiário	País destinatario Modtagerland Bestimmungsland Χώρα προορισμού Recipient country Pays destinataire Paese destinatario Bestemmingsland País destinatário	Inscripción en el embalaje Emballagens påtegning Aufschrift auf der Verpackung Ένδειξη επί της συσκευασίας Markings on the packaging Inscription sur l'emballage Iscrizione sull'imballaggio Aanduiding op de verpakking Inscrição na embalagem
D	450	15	Appel détresse	Madagascar	Action n° 1141/90 / Lait en poudre / Madagascar / Appel détresse / 906802 / Antananarivo *via* Toamasina / Don de la Communauté économique européenne / Pour distribution gratuite
		15	ACA	India	Action No 1142/90 / Milk powder / India / ACA / 901601 / Kanyakumari via Tuticorin / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		30	ACA	India	Action No 1143/90 / Milk powder / India / ACA / 901602 / Bombay / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		15	ACA	India	Action No 1144/90 / Milk powder / India / ACA / 901604 / Madras / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		15	ACA	India	Action No 1145/90 / Milk powder / India / ACA / 901608 / Cochin / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		85	CAM	India	Action No 1146/90 / Milk powder / India / CAM / 902002 / Madras / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		125	CAM	India	Action No 1147/90 / Milk powder / India / CAM / 902004 / Bombay / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		105	Somedi	India	Action No 1148/90 / Milk powder / India / Somedi / 906500 / Bombay / Gift of the European Economic Community / For free distribution
		45	Somedi	India	Action No 1149/90 / Milk powder / India / Somedi / 906501 / Rajkot via Bombay / Gift of the European Economic Community / For free distribution

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 266/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές στον τομέα του χοιρείου κρέατος προοριζομένου για την Πορτογαλία και προερχομένου από τα άλλα κράτη μέλη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1986 για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3792/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για τον καθορισμό του καθεστώτος που εφαρμόζεται στις συναλλαγές των γεωργικών προϊόντων μεταξύ της Ισπανίας και της Πορτογαλίας [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88, και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 της Επιτροπής [4] καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές ορισμένων προϊόντων του τομέα του χοιρείου κρέατος με προορισμό την Πορτογαλία·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί το εβδομαδιαίο όριο που εφαρμόζεται στα πιστοποιητικά ΣΜΣ για να αντικατοπτρίζεται πιστότερα το ρεύμα των συναλλαγών·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 προβλέπει πιστοποιητικά ΣΜΣ κατά την εισαγωγή για τα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών· ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/86 της Επιτροπής της 28ης Φεβρουαρίου 1986 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88, προβλέπει λεπτομερείς κανόνες επί του θέματος· ότι είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 εις τρόπον ώστε να προσδιοριστεί· ότι ορισμένες από τις διατάξεις του εφαρμόζονται επίσης στα πιστοποιητικά αυτά και να καθοριστούν ορισμένα θέματα του συστήματος εγγυήσεων που συνδέονται με τα πιστοποιητικά αυτά·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Χοιρείου Κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3816/90 της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1990 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για ορισμένα προϊόντα του τομέα του χοιρείου κρέατος με προορισμό την Πορτογαλία.»

2. Τα άρθρα 5, 6 και 7 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Το σύνολο των ποσοτήτων που εμφαίνονται σε ένα πιστοποιητικό ΣΜΣ που ζητείται από δεδομένο εμπορευόμενο δεν μπορεί να υπερβεί, εβδομαδιαίως, για κάθε ομάδα προϊόντων που προσδιορίζεται στο παράρτημα, τους 27 τόνους ζωντανού βάρους για τα ζωντανά ζώα ή τους 44 τόνους για το κρέας ή τα προϊόντα κρέατος.

Άρθρο 6

Το πιστοποιητικό ΣΜΣ που προβλέπεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 και το πιστοποιητικό ΣΜΣ κατά την εισαγωγή που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ιδίου κανονισμού έχουν, για όλα τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα, διάρκεια ισχύος 18 ημερών από την ημερομηνία της πραγματικής εκδόσεώς τους, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88.

Άρθρο 7

1. Η εγγύηση σχετικά με το πιστοποιητικό ΣΜΣ που αναφέρεται στο άρθρο 6 καθορίζεται ως εξής:

— 4 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζωντανού βάρους για τους ζωντανούς χοίρους και

— 5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα για όλα τα άλλα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα.

2. Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/86 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στα πιστοποιητικά εισαγωγής που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/86.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Φεβρουαρίου 1991.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 55 της 1. 3. 1986, σ. 106.
[2] ΕΕ αριθ. L 293 της 27. 10. 1988, σ. 7.
[3] ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1985, σ. 7.
[4] ΕΕ αριθ. L 366 της 29. 12. 1990, σ. 33.
[5] ΕΕ αριθ. L 57 της 1. 3. 1986, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 267/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές στον τομέα των αβγών και του κρέατος πουλερικών που προορίζονται για την Πορτογαλία και κατάγονται από άλλα κράτη μέλη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1986 για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3792/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για τον καθορισμό του καθεστώτος που εφαρμόζεται στις συναλλαγές των γεωργικών προϊόντων μεταξύ της Ισπανίας και της Πορτογαλίας [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88, και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 της Επιτροπής [4] καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές ορισμένων προϊόντων στον τομέα των αβγών και του κρέατος πουλερικών που προορίζονται για την Πορτογαλία·

ότι οι ομάδες των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού πρέπει να υποδιαιρεθούν περαιτέρω για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των υποψηφίων·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 προβλέπει πιστοποιητικά ΣΜΣ κατά την εισαγωγή για τα προϊόντα προελεύσεως από τρίτες χώρες, θεωρώντας ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/86 της Επιτροπής της 28ης Φεβρουαρίου 1986 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3296/88, προβλέπει λεπτομερείς κανόνες επί του θέματος· ότι πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 με τρόπο ώστε να προσδιοριστεί ότι ορισμένες από τις διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης στα πιστοποιητικά αυτά και να καθοριστούν ορισμένα θέματα του συστήματος των εγγυήσεων σχετικά με τα πιστοποιητικά αυτά·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Κρέατος Πουλερικών και Αβγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3817/90 της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1990 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές για ορισμένα προϊόντα του τομέα των αβγών και του κρέατος πουλερικών με προορισμό την Πορτογαλία.»

2. Το άρθρο 2 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα πιστοποιητικά ΣΜΣ ζητούνται για την εισαγωγή στην Πορτογαλία με προέλευση τα άλλα κράτη μέλη των προϊόντων που υπάγονται:

— σε έναν των κωδικών της συνδυασμένης ονοματολογίας ή

— σε μία των υποομάδων των κωδικών της συνδυασμένης ονοματολογίας που εμφαίνονται στο παράρτημα.»

3. Τα άρθρα 6 και 7 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Τα πιστοποιητικά ΣΜΣ που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/86 και τα πιστοποιητικά εισαγωγής ΣΜΣ που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ιδίου κανονισμού θα έχουν, για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, διάρκεια ισχύος 18 ημερών από την ημερομηνία της πραγματικής εκδόσεώς τους, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88.

Άρθρο 7

1. Για καθεμία από τις ομάδες των ειδικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα, η εγγύηση η σχετική με τα πιστοποιητικά ΣΜΣ καθορίζεται ως εξής:

Ομάδα 1: 3,5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα αβγών με το τσόφλι τους,

Ομάδα 2: 0,5 Ecu ανά 100 αβγά για επώαση ή 0,6 Ecu ανά 100 νεοσσούς κότας,

Ομάδα 3: 2 Ecu ανά 100 αβγά για επώαση ή 2,5 Ecu ανά 100 νεοσσούς γαλοπούλας,

[1] ΕΕ αριθ. L 55 της 1. 3. 1986, σ. 106.
[2] ΕΕ αριθ. L 293 της 27. 10. 1988, σ. 7.
[3] ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1985, σ. 7.
[4] ΕΕ αριθ. L 366 της 29. 12. 1990, σ. 36.
[5] ΕΕ αριθ. L 57 της 1. 3. 1986, σ. 7.

Ομάδα 4: 5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα βάρους σφαγίου ή 3,5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζωντανού βάρους,

Ομάδα 5: 5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα βάρους σφαγίου ή 3,5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζωντανού βάρους.

2. Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/86 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στα πιστοποιητικά εισαγωγής που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/86.»

4. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Φεβρουαρίου 1991.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ομάδα	Υποομάδα	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή προϊόντων	Ενδεικτικό ανώτατο όριο 1991 (1)
1		0407 00 30	Αβγά εκτός από όσα προορίζονται για επώαση	5 000 τόνοι, εκ των οποίων 1 250 τόνοι για κάθε τρίμηνο
2	2α	0105 11 00	Ζωντανοί κατοικίδιοι πετεινοί και όρνιθες βάρους που δεν υπερβαίνει τα 185 g	5 εκατομμύρια τεμάχια (2), εκ των οποίων 1,25 εκατομμύριο για κάθε τρίμηνο
	2β	ex 0407 00 19	Αβγά για επώαση που προέρχονται από κατοικίδιες όρνιθες	
3	3α	0105 19 10	Ζωντανές κατοικίδιες χήνες, γάλοι και γαλοπούλες βάρους που δεν υπερβαίνει τα 185 g	2 εκατομμύρια τεμάχια (3), εκ των οποίων 500 000 για κάθε τρίμηνο
	3β	0407 00 11	Αβγά για απώαση που προέρχονται από γαλοπούλες και χήνες	
4	4α	0105 91 00	Ζωντανοί κατοικίδιοι πετεινοί και όρνιθες βάρους που υπερβαίνει τα 185 g	9 000 τόνοι (4), εκ των οποίων 2 250 τόνοι για κάθε τρίμηνο
	4β	0207 10 15 0207 10 19 0207 21 10 0207 21 90	Σφάγια πετεινών και ορνίθων που υπάγονται στην κατηγορία 0105, όχι τεμαχισμένα, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, γνωστά σύμφωνα με την παρουσίασή τους ως «70 % κοτόπουλα» ή «65 % κοτόπουλα» ή «κοτόπουλα με διαφορετική παρουσίαση»	
		0207 39 13 0207 41 11	Μισά σφάγια και τεταρτημόρια πετεινών νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	
5	5α	0105 99 30	Ζωντανοί κατοικίδιοι γάλοι και γαλοπούλες βάρους που δεν υπερβαίνει τα 185 g	1 500 τόνοι (5), εκ των οποίων 375 τόνοι για κάθε τρίμηνο
	5β	0207 10 31 0207 10 39 0207 22 10 0207 22 90	Σφάγια από γάλους και γαλοπούλες, μη τεμαχισμένα, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, γνωστά σύμφωνα με την παρουσίασή τους ως «80 % γαλοπούλα» ή «73 % γαλοπούλα» ή «γαλοπούλα με διαφορετική παρουσίαση»	
		0207 39 33 0207 42 11	Μισά σφάγια και τεταρτημόρια σφαγίων από γάλους και γαλοπούλες, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	

(1) Αν η συνολική ποσότητα για την οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις κατά τη διάρκεια ενός τριμήνου είναι μικρότερη από την ποσότητα που προβλέπεται για το τρίμηνο αυτό, το υπόλοιπο προστίθεται στην ποσότητα που προβλέπεται για το επόμενο τρίμηνο.

(2) Ισοδυναμία αβγού για επώαση: ένας νεοσσός κότας = 1,25 αβγού για επώαση.

(3) Ισοδυναμία αβγού για επώαση: ένας νεοσσός γαλοπούλας = 1,4 αβγού για επώαση.

(4) Ισοδυναμία βάρους σφαγίου: 100 χιλιόγραμμα ζωντανού πουλερικού = 70 χιλιόγραμμα βάρους σφαγίου.

(5) Ισοδυναμία βάρους σφαγίου: 100 χιλιόγραμμα που αντιστοιχούν σε ζωντανούς γάλους και γαλοπούλες = 75 χιλιόγραμμα βάρους σφαγίου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 268/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3650/90 του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως της εφαρμογής των κοινών κανόνων ποιότητας για τα οπωροκηπευτικά στην Πορτογαλία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3650/90 του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 1990 σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως της εφαρμογής των κοινών κανόνων ποιότητας για τα οπωροκηπευτικά στην Πορτογαλία [1], και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι για να επιτευχθούν οι στόχοι που προβλέπονται από τα μέτρα αυτά και για να εξασφαλιστεί η καλή τους λειτουργία πρέπει να εξασφαλιστούν τα στοιχεία του προγράμματος ενεργειών που πρέπει να υποβληθεί στην Πορτογαλία·

ότι είναι αναγκαίο να καθορισθούν οι δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη ως επιλέξιμες για την κοινοτική χρηματοδότηση καθώς και τα αιτιολογικά στοιχεία των δαπανών που πραγματοποιούνται, πριν επιτραπεί έλεγχος σχετικά με την προσαρμογή τους·

ότι πρέπει να παρατηρηθεί η εξέλιξη των ενεργειών που προβλέπονται στο πρόγραμμα και να καταστούν γνωστά τα αποτελέσματα κατά τη λήξη της εκτέλεσής τους· ότι πρέπει, για το σκοπό αυτό, να καθορισθούν οι αναγκαίες ανακοινώσεις·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ενόψει της εγκρίσεώς του από την Επιτροπή, το πρόγραμμα των ενεργειών που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3650/90 του Συμβουλίου, περιλαμβάνει τα κάτωθι στοιχεία:

α) περιγραφή και ανάλυση της αρχικής κατάστασης σχετικά με το σύνολο των ελεγκτών, την εδαφική τους κατανομή σε συνάρτηση με τα έργα που πρέπει να εκτελεσθούν και την οργάνωση των ελέγχων·

β) στον τομέα ενισχύσεως του σώματος ελεγκτών:

— εκτίμηση των συμπληρωματικών αναγκών,

— ειδίκευση των ελεγκτών που απαιτείται για την πρόσληψή τους καθώς και προβλεπόμενες λεπτομέρειες προσλήψεως,

— προγραμματισμός προσλήψεως όλων των ελεγκτών·

γ) όσον αφορά την κατάρτιση:

— αξιολόγηση των αναγκών κατάρτισης,

— υπαλλήλων που αναλαμβάνουν ελέγχους (ειδίκευση και επιμόρφωση),

— οικονομικών φορέων,

— είδος των προβλεπομένων ενεργειών (μαθήματα, σεμινάρια, πρακτική εξάσκηση, προσφυγή σε συμβούλους κ.λπ.). Τα μαθήματα που προορίζονται για την κατάρτιση των ελεγκτών πρέπει να περιλαμβάνουν θεωρητική και πρακτική κατάρτιση· οι ενέργειες που αφορούν τους φορείς πρέπει να προσεγγίζουν κατά προτεραιότητα τους παραγωγούς,

— προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα της εξέλιξης των εν λόγω ενεργειών κατάρτισης,

— περιγραφή των ενεργειών διάδοσης που πρέπει να αναλαμβάνονται από τους οικονομικούς φορείς, προσδιορίζοντας τις προτεραιότητες καθώς και τον τύπο διδακτικού υλικού που πρέπει να χρησιμοποιείται,

— ένδειξη του αριθμού, της τοποθεσίας και της σύνθεσης πρότυπων πειραματικών μονάδων που συνοδεύονται από τα αναγκαία πιστοποιητικά και το χρονοδιάγραμμα της σύστασής τους·

δ) όσον αφορά την εφαρμογή των ελέγχων:

— την οργάνωση των διαφόρων τύπων ελέγχου,

— τις διοικητικές λεπτομέρειες σχετικά με τη διαχείριση των ελέγχων. Οι διατάξεις που δεν έχουν ακόμη θεσπισθεί θα ανακοινωθούν μόλις εγκριθούν,

— τα μέτρα που λαμβάνονται ή που πρέπει να ληφθούν για την κύρωση των παραβάσεων των κοινών κανόνων ποιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου [2]·

ε) όσον αφορά τη δημιουργία μοντέλων συσκευασίας:

τον καθορισμό, τη δημιουργία μοντέλων συσκευασίας για ορισμένα προϊόντα που θεωρούνται ως πρωταρχικά, που προσαρμόζονται στη χρήση και στον προορισμό των προϊόντων αυτών. Οι ενέργειες αυτές πρέπει να πραγματοποιούνται από κοινού με τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς και ιδίως τους παραγωγούς·

στ) τον προβλεπόμενο προϋπολογισμό σχετικά με τη χρηματοδότηση του προγράμματος, που κατανέμεται

[1] ΕΕ αριθ. L 362 της 27. 12. 1990, σ. 22.

[2] ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

ανά ενέργεια ή κατηγορία των δαπανών και ανά έτος εκτέλεσης.

Κάθε προβλεπόμενη τροποποίηση του προγράμματος ανακοινώνεται αμελλητί στην Επιτροπή, με τα κατάλληλα αιτιολογικά. Η Επιτροπή υποβάλλει, εάν υπάρχει λόγος, τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας ενός μηνός.

Άρθρο 2

Για την καταβολή της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας, θεωρούνται ως επιλέξιμες δαπάνες οι δαπάνες που συνδέονται:

1. στον τομέα ενισχύσεως του σώματος των ελεγκτών:

1.1. με τις αμοιβές συμπληρωματικού αριθμού υπαλλήλων. Οι αμοιβές περιλαμβάνουν τους μισθούς και άλλα ποσά που καταβάλλονται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις, εξαιρέσει των φόρων και των συνεισφορών φορολογικού χαρακτήρα. Μόνο οι υπάλληλοι που προσλαμβάνονται από την ημερομηνία εγκρίσεως του προγράμματος δύνανται να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό των επιλέξιμων δαπανών,

1.2. με την αγορά τεχνικού υλικού που είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των ελέγχων,

1.3. με τις μετακινήσεις που είναι αναγκαίες για τους επιτόπιους ελέγχους. Οι δαπάνες αυτές δύνανται να περιλαμβάνουν τα έξοδα μεταφοράς των υπαλλήλων με την παρουσίαση δικαιολογητικών ή να υπολογίζονται βάσει εργασίας κατ' αποκοπή που καθορίζεται ανά χιλιόμετρο σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις, σε σχέση με τον τόπο προσλήψεως των ενδιαφερομένων υπαλλήλων·

2. με τις ενέργειες κατάρτισης που προκύπτουν:

— από την οργάνωση μαθημάτων και σεμιναρίων που προορίζονται τόσο για τους ελεγκτές όσο και για τους οικονομικούς φορείς. Οι δαπάνες αυτές περιλαμβάνουν τις αμοιβές καθώς και τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής των προσώπων που αναλαμβάνουν τις ενέργειες κατάρτισης και τις δαπάνες σχετικά με τα έγγραφα που τίθενται στη διάθεση των συμμετοχόντων,

— από την εκτέλεση μαθημάτων πρακτικής εξάσκησης σε άλλα κράτη μέλη, τα οποία προορίζονται για τους ελεγκτές. Οι δαπάνες αυτές δύνανται να περιλαμβάνουν τα έξοδα εγγραφής δεόντως πιστοποιημένα από την υπεύθυνη αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, καθώς και τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής, που υπολογίζονται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις·

3. με τη δημιουργία πρότυπων πειραματικών μονάδων που αντιπροσωπεύουν την αγορά αγαθών ή/και εξοπλισμού που προορίζονται να χρησιμεύσουν ως πρότυπο για τις ενέργειες εμπορικής προετοιμασίας και συσκευασίας των προϊόντων που υπόκεινται σε κοινούς κανόνες ποιότητας.

Οι δαπάνες που συνδέονται με την κατασκευή ή με τη διευθέτηση των εγκαταστάσεων υποδοχής των πρότυπων πειραματικών μονάδων δεν είναι επιλέξιμες·

4. με τον καθορισμό, την κατέργασία και τη διανομή του διδακτικού υλικού

Οι δαπάνες που προκύπτουν από τη διανομή του υλικού αυτού με τα μέσα ενημέρωσης δεν είναι επιλέξιμες·

5. με τον καθορισμό, τη δημιουργία και τη διανομή των μοντέλων συσκευασίας

Οι δαπάνες απλής αγοράς συσκευασίας δεν είναι επιλέξιμες.

Άρθρο 3

Μία ετήσια κατάσταση των δαπανών εκτέλεσης του προγράμματος, που συνοδεύεται από όλα τα αναγκαία δικαιολογητικά έγγραφα απευθύνεται κάθε έτος στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Απριλίου, για το προηγούμενο οικονομικό έτος. Η κατάσταση αυτή υποβάλλεται σύμφωνα με τους πίνακες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

1. Οι πορτογαλικές αρχές ανακοινώνουν εντός ευλόγου προθεσμίας στην Επιτροπή την υπηρεσία ή/και τον οργανισμό που είναι υπεύθυνος για τον καθορισμό και τη διαχείριση του προγράμματος.

2. Η αρμόδια υπηρεσία:

— εξασφαλίζει τη λογιστική κατάρτιση των δαπανών εκτέλεσης του προγράμματος που επιτρέπει τη διάκριση των επιλεξίμων δαπανών κατά την έννοια του άρθρου 2 και τον έλεγχό τους βάσει δικαιολογητικών,

— διατηρεί στη διάθεση της Επιτροπής για περίοδο τουλάχιστον τριών ετών μετά από το εν λόγω οικονομικό έτος, όλους τους φακέλους πληρωμής καθώς και το σύνολο των αντιστοίχων δικαιολογητικών.

3. Κατά τη λήξη του δεύτερου έτους εκτέλεσης του προγράμματος, η αρμόδια υπηρεσία διαβιβάζει στην Επιτροπή έκθεση επί των πραγματοποιηθεισών ενεργειών.

4. Κατά τη λήξη του πέμπτου έτους εκτέλεσης του προγράμματος, η ίδια υπηρεσία συντάσει έκθεση για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων εκτέλεσης του προγράμματος. Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη τα αποτελέσματα αυτά.

Άρθρο 5

Οι πορτογαλικές αρχές μεριμνούν ώστε οι αναληφθείσες ενέργειες, ειδικότερα στον τομέα ενισχύσεως του σώματος των ελεγκτών και της κατάρτισης, να εξακολουθούν πέρα από τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

(ΕΤΟΣ 199..)

I. ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Κατηγορία δαπανών	Ποσά σε εθνικό νόμισμα	Κοινοτική συνεισφορά 80 %
1. Ενίσχυση του σώματος των ελεγκτών		
2. Ενέργειες κατάρτισης		
3. Δημιουργία πρότυπων πειραματικών μονάδων		
4. Υλικό διανομής		
5. Μοντέλα συσκευασίας		
Σύνολο		

II. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΑΠΑΝΩΝ [1]

1. **Ενίσχυση σώματος ελεγκτών**

1.1. Αμοιβή

(σε Εκ)

Κατηγορία προσλαμβανομένων υπαλλήλων	Αντίστοιχη αμοιβή	Συμπληρωματικός αριθμός υπαλλήλων ανά κατηγορία	Ποσό
	Σύνολο		

[1] Να επισυναφθούν τα σχετικά δικαιολογητικά.

1.2. Έξοδα μετακίνησης

α) με αυτοκίνητο

..... (κατ' αποκοπή εργασία) x ..... km = ... *(Esc)*

β) άλλα (λεπτομερώς)

1.3. Αγορά τεχνικού υλικού

(σε Esc)

Περιγραφή	Ποσό
Σύνολο	

2. **Ενέργειες κατάρτισης**

2.1. Μαθήματα (που προορίζονται για τους ελεγκτές)

(σε Esc)

Περιγραφή των ενεργειών	Πρόσωπα που αναλαμβάνουν των κατάρτιση			Άλλα έξοδα	Ποσό
	Αριθμός	Αμοιβές	Έξοδα ταξιδιού		
Σύνολο					

2.2. Μαθήματα (που προορίζονται για τους οικονομικούς φορείς)

(σε Esc)

Περιγραφή των ενεργειών	Πρόσωπα που αναλαμβάνουν των κατάρτιση			Άλλα έξοδα	Ποσό
	Αριθμός	Αμοιβές	Έξοδα ταξιδιού		
Σύνολο					

2.3. Μαθήματα πρακτικής εξάσκησης (που προορίζονται για τους ελεγκτές)

(σε Esc)

Περιγραφή	Αριθμός των ενδιαφερομένων ελεγκτών	Κόστος εγγραφής	Έξοδα ταξιδιού	Έξοδα διαμονής	Ποσό
Σύνολο					

3. **Δημιουργία πρότυπων πειραματικών μονάδων**

(σε Esc)

Περιγραφή των αγαθών και του εξοπλισμού για κάθε πρότυπη πειραματική μονάδα	Ποσό
Σύνολο	

4. **Υλικό διανομής**

(σε Esc)

Περιγραφή είδους του υλικού	Δαπάνη καθορισμού	Δαπάνη κατεργασίας	Δαπάνη διανομής	Ποσό
Σύνολο				

5. **Μοντέλα συσκευασίας**

(σε Esc)

Περιγραφή	Ποσό
Σύνολο	

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 269/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

για τον καθορισμό ορισμένων γενικών κανόνων εφαρμογής όσον αφορά τα κατ' αποκοπήν ποσά που χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση των δαπανών που προκύπτουν από υλικές εργασίες δημόσιας αποθεματοποίησης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με την αξία της λογιστικής μονάδας και την ισοτιμία που θα εφαρμοσθεί στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90 (2), και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1883/78 του Συμβουλίου της 2ας Αυγούστου 1978 περί των γεικών κανόνων επί της χρηματοδοτήσεως των παρεμβάσεων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 787/89 (4), και ιδίως το άρθρο 6 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1678/85 του Συμβουλίου (5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3609/90 (6) καθόρισε τη γεωργική ισοτιμία που θα χρησιμοποιηθεί για τα κατ' αποκοπή ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1883/78· ότι πρέπει να καθορισθεί το γενεσιουργό αίτιο που καθορίζει την ισοτιμία που θα εφαρμοσθεί την πρώτη ημέρα του οικονομικό έτους του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου όσον αφορά τη γεωργική ισοτιμία έλαβε χώρα μετά την αρχή του οικονομικού έτους 1991 και συνεπώς η γενεσιουργός αιτία γι' αυτό το οικονομικό έτος 1991 πρέπει να καθορισθεί με ειδικό τρόπο·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις διευθετήσεις που έγιναν στη μέθοδο υπολογισμού των κατ' αποκοπή ποσών που χρησιμοποιούνται στη χρηματοδότηση των δαπανών, προκύπτουν από υλικές εργασίες δημόσιας αποθεματοποίησης και συνεπώς πρέπει εκ νέου να χρηματοδοτηθούν στο σύνολό τους τα κατ' αποκοπή ποσά·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής του ΕΓΤΠΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1643/89 της Επιτροπής (7) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 1α*

Τα κατ' αποκοπή ποσά μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με τη βοήθεια της γεωργικής ισοτιμίας που ισχύει την πρώτη ημέρα του οικονομικού έτους του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων. Αφορά τις δαπάνες σχετικά με τη δημόσια αποθεματοποίηση.

Εντούτοις για το οικονομικό έτος 1991, η γεωργική ισοτιμία που θα χρησιμοποιηθεί είναι εκείνη που ισχύει στις 17 Δεκεμβρίου 1990.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1730/86 της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1986 σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων γενικών κανόνων για τη χρηματοδότηση των παρεμβάσεων από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (8), καταργείται, με ισχύ από 1ης Οκτωβρίου 1990.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.
(3) ΕΕ αριθ. L 216 της 5. 8. 1978, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 85 της 30. 3. 1989, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 11.
(6) ΕΕ αριθ. L 351 της 15. 12. 1990, σ. 1.
(7) ΕΕ αριθ. L 162 της 13. 6. 1989, σ. 12.
(8) ΕΕ αριθ. L 150 της 4. 6. 1986, σ. 14.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 270/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1780/89 περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής σχετικά με τη διάθεση των αλκοολών που λαμβάνονται από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 35, 36 και 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου και κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 [2],

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/88 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1988 περί καθορισμού των γενικών κανόνων σχετικά με τη διάθεση των αλκοολών που λαμβάνονται από τις αποστάξεις που αναφέρονται στα άρθρα 35, 36 και 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 και κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης [3], και ιδίως τα άρθρα 2 και 3,

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να προσδιοριστούν οι έννομες συνέπειες για τον προσφέροντα που υποβάλλει περισσότερες από μία προσφορές ανά τμηματική δημοπρασία.

ότι, έχοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε σε θέματα απλών δημοπρασιών με προορισμό τις χώρες της ζώνης της Καραϊβικής και ιδίως τις διοικητικές προθεσμίες και τα προβλήματα τεχνικής φύσεως που αντιμετώπισαν οι εν λόγω υπερθεματιστές, πρέπει να παραταθούν κατά ένα μήνα οι προθεσμίες που προβλέπονται για την παραλαβή της ακυρωθείσας αλκοόλης·

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1780/89 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3391/90 [5]·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1780/89 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5 παράγραφος 3 προστίθεται η ακόλουθη φράση:

   «Αν ο προσφέρων υποβάλει περισσότερες προσφορές για κάθε τμηματική δημοπρασία, δεν γίνεται δεκτή καμία από τις προσφορές αυτές.»

2. Στο άρθρο 17 παράγραφος 2 οι όροι «δεύτερου μήνα» αντικαθίστανται από τους όρους «τρίτου μήνα».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 346 της 15. 12. 1988, σ. 7.
(4) ΕΕ αριθ. L 178 της 24. 6. 1989, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 327 της 27. 11. 1990, σ. 23.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 271/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

για τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 232/91 σχετικά με τον καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 [2], και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου περί κοινής οργανώσεως της αγοράς της όρυζας [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1806/89 [4], και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 232/91 της Επιτροπής [5]·

ότι μια επαλήθευση αποκάλυψε ότι το παράρτημα δεν αντιστοιχεί στα μέτρα που παρουσιάσθηκαν για τη γνώμη της επιτροπής διαχειρίσεως· ότι θα πρέπει, συνεπώς, να διορθωθεί ο εν λόγω κανονισμός,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 232/91 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Φεβρουαρίου 1991.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 177 της 24. 6. 1989, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 27 της 1. 2. 1991, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 για τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 232/91 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή
1102 20 10 100	178,85
1102 20 10 300	153,30
1102 20 10 900	—
1102 20 90 100	153,30
1102 20 90 900	—
1102 30 00 000	—
1102 90 10 100	147,00
1102 90 10 900	99,96
1102 90 30 100	175,74
1102 90 30 900	—
1103 12 00 100	175,74
1103 12 00 900	—
1103 13 11 100	229,95
1103 13 11 300	178,85
1103 13 11 500	153,30
1103 13 11 900	—
1103 13 19 100	229,95
1103 13 19 300	178,85
1103 13 19 500	153,30
1103 13 19 900	—
1103 13 90 100	153,30
1103 13 90 900	—
1103 14 00 000	—
1103 19 10 000	105,37
1103 19 30 100	151,90
1103 19 30 900	—
1103 21 00 000	122,40
1103 29 20 000	99,96
1103 29 30 000	—
1103 29 40 000	130,31
1104 11 90 100	147,00
1104 11 90 900	—
1104 12 90 100	195,26
1104 12 90 300	156,21
1104 12 90 900	—
1104 19 10 000	122,40
1104 19 50 110	204,40
1104 19 50 130	166,08
1104 19 50 150	—
1104 19 50 190	—
1104 19 50 900	—
1104 19 91 000	—
1104 21 10 100	147,00
1104 21 10 900	—
1104 21 30 100	147,00
1104 21 30 900	—
1104 21 50 100	196,00
1104 21 50 300	156,80
1104 21 50 900	—
1104 22 10 100	156,21
1104 22 10 900	—

(Ecu/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή
1104 22 30 100	165,97
1104 22 30 900	—
1104 22 50 000	—
1104 23 10 100	191,63
1104 23 10 300	146,91
1104 23 10 900	—
1104 29 11 000	—
1104 29 15 000	—
1104 29 19 000	—
1104 29 91 000	120,00
1104 29 95 000	105,37
1104 30 10 000	30,00
1104 30 90 000	31,94
1107 10 11 000	213,60
1107 10 91 000	174,44
1108 11 00 100	240,00
1108 11 00 900	—
1108 12 00 100	204,40
1108 12 00 900	—
1108 13 00 100	204,40
1108 13 00 900	—
1108 14 00 100	—
1108 14 00 900	—
1108 19 10 100	253,25
1108 19 10 900	—
1108 19 90 100	—
1108 19 90 900	—
1109 00 00 100	0,00
1109 00 00 900	—
1702 30 51 000	267,00
1702 30 59 000	204,40
1702 30 91 000	267,00
1702 30 99 000	204,40
1702 40 90 000	204,40
1702 90 50 100	267,00
1702 90 50 900	204,40
1702 90 75 000	279,77
1702 90 79 000	194,18
2106 90 55 000	204,40
2302 10 10 000	27,66
2302 10 90 100	27,66
2302 10 90 900	—
2302 20 10 000	27,66
2302 20 90 100	27,66
2302 20 90 900	—
2302 30 10 000	27,66
2302 30 90 000	27,66
2302 40 10 000	27,66
2302 40 90 000	27,66
2303 10 11 100	102,20
2303 10 11 900	—

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 272/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 (2), και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς της όρυζας (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1806/89 (4), και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής (5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90 (6), και ιδίως το άρθρο 3,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 205/91 της Επιτροπής (7),όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 258/91 (8)·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1906/87 του Συμβουλίου (9), τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75 του Συμβουλίου (10) όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2302 10, 2302 20, 2302 30 και 2302 40·

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των εισφορών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85,

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι οι τιμές αυτές συναλλάγματος είναι εκείνες που διαπιστώθηκαν στις 31 Ιανουαρίου 1991·

ότι ο διορθωτικός συντελεστής που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση εφαρμόζεται σε όλα τα στοιχεία υπολογισμού των εισφορών, περιλαμβανομένων και των συντελεστών ισοτιμίας·

ότι η εισφορά που εφαρμόζεται στο προϊόν βάσεως, η οποία καθορίστηκε τελευταία, απέχει του μέσου όρου των εισφορών περισσότερο από 3,02 Ecu ανά τόνο του προϊόντος βάσεως· ότι οι εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος πρέπει, στο εξής, δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1579/74 της Επιτροπής (11), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1740/78 (12), να τροποποιηθούν σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75 και καθορίζονται στο παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 205/91 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 2 Φεβρουαρίου 1991.

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 177 της 24. 6. 1989, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.
(7) ΕΕ αριθ. L 23 της 29. 1. 1991, σ. 24.
(8) ΕΕ αριθ. L 27 της 1. 2. 1991, σ. 78.
(9) ΕΕ αριθ. L 182 της 3. 7. 1987, σ. 49.
(10) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 65.
(11) ΕΕ αριθ. L 168 της 25. 6. 1974, σ. 7.
(12) ΕΕ αριθ. L 202 της 26. 7. 1978, σ. 8.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 1ης Φεβρουαρίου 1991 περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορές	
	ACP ή PTOM	Τρίτες χώρες (εκτός ACP ή PTOM) (8)
2302 10 10	69,17	75,17
2302 10 90	148,22	154,22
2302 20 10	69,17	75,17
2302 20 90	148,22	154,22
2302 30 10	69,17	75,17
2302 30 90	148,22	154,22
2302 40 10	69,17	75,17
2302 40 90	148,22	154,22

(8) Κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία, η εισφορά αυξάνεται κατά το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3808/90.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 273/91 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Φεβρουαρίου 1991

περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 περί ειδικών όρων χορήγησης ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 της Επιτροπής καθόρισε τους ειδικούς όρους για τη χορήγηση ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος [3]· ότι πρέπει να καθοριστεί η ελάχιστη ποσότητα για κάθε ανάληψη· ότι πρέπει να συμπληρωθούν οι διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού αυτού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Προβατοειδών και Αιγοειδών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 3β:

«*Άρθρο 3β*

Η ελάχιστη ποσότητα για κάθε δόση καθορίζεται σε τέσσερις τόνους εκφρασμένους σε κρέας με κόκαλα ανά αποθήκη και συμβαλλόμενο. Εντούτοις, σε περίπτωση που η εναπομένουσα αποθεματοποιημένη ποσότητα σε μια αποθήκη είναι μικρότερη από την ποσότητα αυτή, επιτρέπεται μια περαιτέρω ενέργεια απόσυρσης από την αποθήκη του συνόλου ή μέρους της εναπομένουσας ποσότητας.

σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι όροι απόσυρσης από την αποθήκη που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο:

— το ποσό της ενίσχυσης για την ποσότητα που αποσύρεται υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3446/90 της Επιτροπής (*)

και

— το 15 % της εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 7 όσον αφορά την ποσότητα που αποσύρεται καταπίπτει.

(*) ΕΕ αριθ. 333 της 30. 11. 1990, σ. 39.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Φεβρουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 23.
(3) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1990, σ. 46.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Νοεμβρίου 1990

σχετικά με κοινοτικές δράσεις υπέρ των ηλικιωμένων

(91/49/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε τα ψηφίσματα της 18ης Φεβρουαρίου 1982 σχετικά με την κατάσταση και τα προβλήματα των ηλικιωμένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα [3], της 10ης Μαρτίου 1986 σχετικά με την παροχή βοήθειας στους ηλικιωμένους [4], και της 14ης Μαΐου 1986 σχετικά με την κοινοτική δράση για τη βελτίωση της θέσης των ηλικιωμένων στα κράτη μέλη της Κοινότητας [5] ·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με το εν λόγω ψήφισμα της 14ης Μαΐου 1986, ζήτησε την ανακήρυξη ενός έτους ως ευρωπαϊκού έτους ηλικιωμένων ·

ότι το Συμβούλιο ενέκρινε τη σύσταση της 10ης Δεκεμβρίου 1982 σχετικά με τις αρχές κοινοτικής πολιτικής για την ηλικία συνταξιοδότησης [6] ·

ότι, σύμφωνα με τις τρέχουσες δημογραφικές εξελίξεις, στα περισσότερα κράτη μέλη σημειώνεται αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων και, ιδιαίτερα, των ατόμων πολύ προχωρημένης ηλικίας · ότι αυτή η εξέλιξη θα έχει σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις, μεταξύ άλλων, στην αγορά εργασίας, κοινωνική ασφάλιση και στον κοινωνικό προϋπολογισμό ·

ότι η ανταλλαγή πληροφοριών και η μεταβίβαση εμπειριών σχετικά με τους ηλικιωμένους, αποτελούν σημαντικό στοιχείο της ανάπτυξης της αλληλεγγύης μέσα στην Κοινότητα ·

ότι στον κοινοτικό χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, που εγκρίθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Στρασβούργου στις 9 Δεκεμβρίου 1989 από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων έντεκα κρατών μελών, δηλώνεται, ιδίως, στο κεφάλαιο «ηλικιωμένοι»:

> «Ανάλογα με τα ισχύοντα σε κάθε χώρα:
>
> 24. Κάθε εργαζόμενος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρέπει να μπορεί να διαθέτει, τη στιγμή της συνταξιοδότησής του, πόρους που να του εξασφαλίζουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής.
>
> 25. Στα άτομα που έχουν φθάσει μεν σε ηλικία συνταξιοδότησης χωρίς όμως να τους αναγνωρίζεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα, και που δεν έχουν άλλους πόρους διαβίωσης, πρέπει να εξασφαλίζονται επαρκείς πόροι καθώς και κοινωνική και ιατρική αρωγή, ανάλογα με τις προσωπικές τους ανάγκες.» ·

ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί η συνοχή όλων των κοινοτικών δράσεων σχετικά με την ενσωμάτωση των ηλικιωμένων στην κοινωνία και την προώθηση της αλληλεγγύης των γενεών ·

ότι στόχος των δράσεων που θα υλοποιηθούν σε κοινοτικό επίπεδο είναι να συμπληρωθούν οι ποικίλες δράσεις που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη σε διάφορα επίπεδα ·

ότι, για τη θέσπιση της παρούσας απόφασης, η συνθήκη δεν προβλέπει άλλες εξουσίες δράσης εκτός από τις εξουσίες του άρθρου 235,

---

(1) ΕΕ αριθ. C 284 της 12. 11. 1990, σ. 146.
(2) ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 14.
(3) ΕΕ αριθ. C 66 της 15. 3. 1982, σ. 71.
(4) ΕΕ αριθ. C 88 της 14. 4. 1986, σ. 17.
(5) ΕΕ αριθ. C 148 της 16. 6. 1986, σ. 61.
(6) ΕΕ αριθ. L 357 της 18. 12. 1982, σ. 27.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Αναλαμβάνονται κοινοτικές δράσεις υπέρ των ηλικιωμένων για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1991 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993.

Άρθρο 2

Οι δράσεις του άρθρου 1 έχουν ως στόχο να συμβάλλουν με τη μεταφορά γνώσεων, ιδεών και εμπειριών, ιδίως μέσα στα πλαίσια των συνεπειών της εσωτερικής αγοράς, στις δράσεις που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη και αφορούν:

α) τον καθορισμό, στο κατάλληλο επίπεδο, προληπτικών στρατηγικών οι οποίες να ανταποκρίνονται στις κοινωνικοοικονομικές προκλήσεις που θέτει η γήρανση του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένων των προβλημάτων της εξάρτησης και της υγείας των ηλικιωμένων·

β) τον προσδιορισμό καινοτόμων προσεγγίσεων για την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και την ενσωμάτωση των ηλικιωμένων·

γ) την αξιοποίηση της θετικής συμβολής των ηλικιωμένων στην κοινωνία.

Άρθρο 3

1. Οι δράσεις του άρθρου 1 περιλαμβάνουν:

α) δράσεις ψυχαγωγίας και ανταλλαγής πληροφοριών·

β) μελέτες και δημιουργία παρατηρητηρίου, ώστε να τεθούν στη διάθεση των ενδιαφερομένων κύκλων οι υφιστάμενες σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούν τις έρευνες·

γ) την εξέταση του ενδιαφέροντος και της σκοπιμότητας για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικτύου καινοτόμων εμπειριών, λαμβάνοντας υπόψη τις δρατηριότητες των υφισταμένων στον τομέα αυτό φορέων.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 6 και δίνουν προτεραιότητα στους τομείς που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

1. Το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για τη χρηματοδότηση των δράσεων κατά τα δύο πρώτα έτη της τριετούς περιόδου, που προβλέπεται στο άρθρο 1, ανέρχεται σε 2,4 εκατομμύρια Ecu.

2. Οι αναγκαίες ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται στα πλαίσια της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τις δημοσιονομικές προοπτικές που αποφασίζονται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, και ανάλογα με την εξέλιξη των εν λόγω δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση των δράσεων που προβλέπει η παρούσα απόφαση και λαμβάνει, προς το σκοπό αυτό, τα κατάλληλα μέτρα.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα την οποία αποτελούν δύο αντιπρόσωποι από κάθε κράτος μέλος και στην οποία προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος προσφεύγοντας, αν χρειασθεί, σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη αυτή τη γνώμη.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή θα υποβάλει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, σχετικά με την εφαρμογή, τα αποτελέσματα και την αξιολόγηση των δράσεων που προβλέπει η παρούσα απόφαση.

Άρθρο 8

1. Το έτος 1993 ανακηρύσσεται «Ευρωπαϊκό έτος των ηλικιωμένων και της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών».

2. Το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1991, για τις δραστηριότητες, προτεραιότητες και άλλες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού έτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Βρυξέλλες, 26 Νοεμβρίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. DONAT CATTIN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τομείς προτεραιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2

1. Οργάνωση της ανταλλαγής πληροφοριών.

   Η Επιτροπή θα οργανώσει διασκέψεις, σεμινάρια και μελέτες για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπευθύνων των κρατών μελών, όσον αφορά:

   — τις δημογραφικές τάσεις και τις επιπτώσεις τους στα συστήματα κοινωνικής προστασίας και υγείας,

   — τα μέτρα για τη βελτίωση της κινητικότητας των ηλικιωμένων ατόμων και της ικανότητάς τους για μια ανεξάρτητη ζωή,

   — τα μέτρα ενίσχυσης της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών καθώς και την προβολή της θετικής συμβολής των ηλικιωμένων στην οικονομική και κοινωνική ζωή,

   — την οικονομική και κοινωνική ένταξη των ηλικιωμένων, συμπεριλαμβανομένων των εισοδημάτων τους.

2. Εξέταση του ενδιαφέροντος και της σκοπιμότητας για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικτύου καινοτόμων εμπειριών όσον αφορά την προώθηση:

   — της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των γενεών είτε με εθελοντική εργασία των ηλικιωμένων, είτε με ένταξή τους στην εργασία προς όφελος των κοινοτήτων στις οποίες ζουν,

   — μέτρων που αποσκοπούν στην προώθηση της αυτονομίας των ηλικιωμένων.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Ιανουαρίου 1991

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.732 — IJsselcentrale και άλλοι)

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(91/50/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 3,

την αίτηση που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 26 Μαΐου 1988, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17 η NV, IGMO te Meppel, Centraal Overijsslese Nutsbedrijven NV, Almelo, NV Regionaal Energiebedrijf Salland, Deventer και η κοινότητα του Hoogeveen, με την οποία ζήτησαν να αναγνωρισθεί ότι η NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven στο εξής «SEP» και οι ηλεκτροπαραγωγοί εταιρείες των Κάτω Χωρών παρέβησαν το άρθρο 85 της συνθήκης,

Αφού έδωσε στη SEP και στις ηλεκτροπαραγωγούς εταιρείες την ευκαιρία να καταστήσουν γνωστή την άποψή τους επί των αιτήσεων της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, σε συνδυασμό με τον κανονισμό αριθ. 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου [2],

Μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Η καταγγελία

(1) Στις 26 Μαΐου 1988, η NV IGMO (Intercommunaal Gasbedrijf Meppel en omstreken), Meppel και η εταιρεία διανομής της κοινότητας Hoogeveen, που αυτή τη στιγμή έχει συγχωνευθεί στην εταιρεία Rendo NV, NV Regionaal Energiebedrijf Salland de Deventer και Centraal Overijseelse Nutsbedrijven NV, Almelo, υπέβαλαν στην Επιτροπή αίτηση (καταγγελία), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17.

Η καταγγελία στρέφεται κατά της IJsselcentrale (IJC) και απορρέει από τις αστικές διαδικασίες σχετικά με την εφαρμογή εκ μέρους της IJC μιας απαγορευτικής διάταξης εισαγωγής και εξαγωγής συνδυασμένης σε μια υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς, καθώς και μια επιπλέον επιβολή ίσης κατανομής των εξόδων.

Η καταγγελία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Τη ρητή απαγόρευση εξαγωγής, που περιλαμβάνεται τόσο στη γενική σύμβαση SEP του 1971 (άρθρο 2) όσο και στη συμφωνία συνεργασίας («OVS») του 1986 (άρθρο 21).

2. Η υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς που απορρέει από συμφωνίες που συνάφθηκαν μεταξύ των καταγγελλόντων και της IJC — και ιδίως του άρθρου 2 παράγραφος 2 της συγγραφής γενικών όρων. Αυτή η υποχρέωση αγοράς που περιλαμβάνει ρητώς απαγόρευση αγοράς που περιλαμβάνει ρητώς απαγόρευση εισαγωγής, απορρέει στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, ιδίως από τους όρους που περιέχονται στην OVS σχετικά με το θέμα αυτό.

3. Το δικαίωμα της IJC να καθορίζει μονομερώς τις τιμές και η μονομερής επιβολή στους καταγγέλλοντες εκ μέρους της IJC της πρόσθετης υποχρέωσης ισοσταθμιστικής καταβολής, στην πράξη προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου (Raad van Commissarissen) της 26ης Οκτωβρίου 1984.

Η ισοσταθμιστική αυτή καταβολή επιβλήθηκε από την IJC με στόχο την κατάργηση των διαφορών μεταξύ των δαπανών δινομής προς τους μικρούς και μεγάλους καταναλωτές, αφενός, από την IJC και,

[1] ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ αριθ. 127 της 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

αφετέρου, από τους κοινοτικούς ή περιφερειακούς διανομείς και βασίζεται στο γεγονός ότι η IJC προμηθεύει κυρίως αγροτικές περιοχές και οι κοινοτικοί ή περιφερειακοί διανομείς προμηθεύουν κυρίως αστικές περιοχές.

Πάντως, η εφαρμογή της πρόσθετης αυτής υποχρέωσης αντισταθμιστικής καταβολής δεν καθορίζεται από την παρούσα διαδικασία, μολονότι η απαγόρευση εισαγωγής επιτρέπει, σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, να επιβληθεί η πρόσθετη υποχρέωση.

Οι καταγγέλλουσες επιχειρήσεις είναι οι τοπικές εταιρείες διανομής, και συγκεκριμένα η IJsselcentrale.

2. **Οι επιχειρήσεις ηλεκτρισμού**

(2) Αυτή τη στιγμή υπάρχουν στις Κάτω Χώρες 5 ηλεκτροπαραγωγοί επιχειρήσεις, ήτοι: NV Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland, Voorburg, NV Energieproduktiebedrijf UNA, Utrecht, NV Provinciale Zeeuwse Energiemaatschappij, Middelburg, NV Elektriciteitsproduktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ, Eindhoven και NV Elektriciteitsproduktiemaatschappij Oost- en Noord-Nederland, («EPON») Zwolle. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 38 εταιρείες διανομής.

Οι ηλεκτροπαραγωγοί επιχειρήσεις είναι εταιρείες που ανήκουν στην τοπική αυτοδιοίκηση, δηλαδή τις επαρχίες και τις κοινότητες, είτε αμέσως (στην περίπτωση της EZH και UNA), είτε εμμέσως μέσω των επιχειρήσεων διανομής που εξυπηρετούν την περιοχή (όπως στις περιπτώσεις EPZ και EPON).

Οι επιχειρήσεις διανομής, ανήκουν επίσης αμέσως ή εμμέσως στην τοπική αυτοδιοίκηση (κοινότητες και επαρχίες) εφόσον δεν πρόκειται για δημόσιες επιχειρήσεις.

(3) Οι επιχειρήσεις αυτές και οι προκάτοχοί τους ίδρυσαν στις 3 Ιουνίου 1949 την NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven, στο εξής «SEP».

Η SEP είναι μια ανώνυμη εταιρεία που ιδρύθηκε με σκοπό να οργανώσει τη συνεργασία των παραγωγών ηλεκτρισμού. Αρχικά, στόχος της ήταν να διασφαλίσει αμοιβαία αρωγή σε περίπτωση βλάβης, χάρη στη βέλτιστη χρήση του δικτύου εθνικών και διεθνών διασυνδέσεων.

Συνολικά στις Κάτω Χώρες αυτή τη στιγμή υπάρχουν 4 διασυνδέσεις υψηλής τάσης με τη Γερμανία και 3 με το Βέλγιο. Όλες αυτές οι διασυνδέσεις, με εξαίρεση μία (Musselkanaal-Lathen) που ανήκει στην Elektriciteitsbedrijf voor Groningen en Drenthe (EGD) αποτελούν ιδιοκτησία της SEP. Η διασύνδεση που δεν ανήκει στην SEP τίθεται στη διάθεση της εταιρείας αυτής.

Σύμφωνα με το καταστατικό, μπορούν να είναι μέτοχοι της SEP αποκλειστικά και μόνο οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικοί οργανισμοί με νομική προσωπικότητα, οι οποίοι είτε εκματελλεύονται στις Κάτω Χώρες δημόσια επιχείρηση παραγωγής ηλεκτρισμού είτε εξασφαλίζουν τη συνεργασία με ομάδα εκμετάλλευσης δημοσίων επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρισμού.

Βάσει του καταστατικού της έργο της SEP είναι:

— ο καθορισμός ενός κοινού προγράμματος ηλεκτροδοτήσεως,
— η διαχείριση (υπό την ιδιότητα του ιδιοκτήτη) του δικτύου 380/220 kV,
— η σύναψη συμφωνιών με αλλοδαπές επιχειρήσεις ηλεκτρισμού σχετικά με την εισαγωγή και εξαγωγή, καθώς και τη χρήση των διεθνών διασυνδέσεων του δικτύου,
— η αγορά από κοινού ενέργειας για την παραγωγή ηλεκτρισμού,
— η από κοινού παραγωγή ενέργειας,
— η βέλτιστη χρήση της εθνικής παραγωγής ηλεκτρισμού.

Η έναρξη ισχύος του νόμου σχετικά με τον ηλεκτρισμό του 1989 [1] έδωσε ευρύτερη νομική βάση στο έργο αυτό.

3. **Οι συμφωνίες**

(4) Η συμφωνία συνεργασίας [Overeenkamst van Samenwerking («OVS»)] που υπογράφηκε στις 22 Μαΐου 1986, αφενός, από τους νόμιμους κατόχους των 4 σημερινών παραγωγών και, αφετέρου, από την SEP, αντικατέστησε τη γενική συμφωνία SEP της 1ης Φεβρουαρίου 1971 και συνάφθηκε με διάρκεια ισχύος 25 χρόνια. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της συμφωνίας προβλέπεται, ιδίως ότι οι μετέχοντες οφείλουν να είναι μέτοχοι της εταιρείας (δηλαδή της SEP). Εξάλλου, οι μετέχοντες οφείλουν, ιδίως, να κατέχουν εγκεκριμένη άδεια από το αρμόδιο υπουργείο για την προμήθεια ενέργειας σχετικά με την κατασκευή ή/και την εκμετάλλευση ενός ή περισσοτέρων υποσταθμών για τις ανάγκες της δημόσιας διανομής ηλεκτρισμού.

(5) Η εισαγωγή και εξαγωγή ρυθμίζονται ειδικότερα από το άρθρο 21 του OVS που έχει ως εξής:

«1. Η διάθεση ή/και προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας σε και από τις επιχειρήσεις ηλεκτρισμού που έχουν εγκατασταθεί εκτός των Κάτω Χωρών γίνεται αποκλειστικά από την εταιρεία.

2. Οι μετέχοντες οφείλουν να συνομολογούν, στις συμφωνίες προμήθειας που συνάπτουν με τις επιχειρήσεις διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, ότι οι τελευταίες αυτές δεν θα προμηθεύουν ηλεκτρική ενέργεια με ή χωρίς αντίστοιχη ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα σε επιχειρήσεις ηλεκτρισμού που έχουν εγκατασταθεί εκτός των Κάτω Χωρών και δεν θα τροφοδοτούνται από τις τελευταίες αυτές.

[1] Πλήρης τίτλος: Νόμος της 16ης Νοεμβρίου 1989 περί ρυθμίσεως της παραγωγής, εισαγωγής μεταφοράς και πωλήσεως ηλεκτρικής ενέργειας (νόμος για τον ηλεκτρισμό του 1989)· δημοσιεύθηκε στην Staatblad 535, στις 7 Δεκεμβρίου 1989.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στον εφοδιασμό μέχρις ενός ορίου που καθορίζεται σε έναν κανονισμό εφαρμογής, βάσει του άρθρου 32 της παρούσας συμφωνίας, και μόνον για λόγους οι οποίοι συνδέονται με την τοπική διανομή ηλεκτρικής ενέργειας.»

(Ο κανονισμός εφαρμογής που προβλέπεται στην παράγραφο 3 και που αφορά την τροφοδοσία παραμεθορίων αγροκτημάτων, εξαιρεί της απαγόρευσης τις περιοχές ηλεκτρικού ρεύματος ισχύος κατά μέγιστο όριο 5 000 kW και τάσεως 15 kV).

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 της OVS:

«Οι συμμετέχοντες υποχρεούνται — και είναι υπεύθυνοι για τη σωστή εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής — να προβλέπουν στις συμβάσεις της προμήθειας που συνάπτουν με διανομείς ηλεκτρισμού ότι το σύνολο της ηλεκτρικής ενέργειας ορισμένης ισχύος, η οποία παράγεται στις εγκαταστάσεις τους, θα διανέμεται στην εταιρεία μέσω του συμμετέχοντος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η σχετική εγκατάσταση. Η ισχύς αυτή ισούται ή υπερβαίνει το όριο του άρθρου 12 παράγραφος 3.»

Η παλιά γενική συμφωνία SEP της 1ης Φεμβρουαρίου 1971, που αντικαταστάθηκε από την OVS, προέβλεπε ήδη ένα καθεστώς παρόμοιο με εκείνο που θεσπίστηκε από την OVS, ιδίως όσον αφορά τον ηλεκτρισμό, τις διασυνδέσεις, την προμήθεια και την αντιστάθμιση και όπως προκύπτει σιωπηρά την εισαγωγή και εξαγωγή.

(6) Οι γενικοί όροι που εφαρμόζονται στην παροχή ενέργειας στις κοινότητες που έχουν δική τους επιχείρηση διανομής στη συμβεβλημένη με την IJC ζώνη, με έναρξη ισχύος την 1η Απριλίου 1965, προβλέπουν στο άρθρο 2 παράγραφος 2 διάταξη σύμφωνα με την οποία η κοινότητα υποχρεούται «να προμηθεύεται ηλεκτρική ενέργεια αποκλειστικά από την IJC για τη διανομή ηλεκτρισμού στην εδαφική της επικράτεια και να μη χρησιμοποιεί την ενέργεια αυτή παρά μόνο για αποκλειστικά δική της χρήση ή για προμήθειες τρίτων, για κατανάλωση στην εδαφική επικράτεια της Κοινότητας.» Η ρήτρα αυτή επιβάλλει στην κοινότητα υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς, καθώς και την απαγόρευση της προμήθειας τρίτων εκτός της εδαφικής της επικράτειας. Σύμφωνα με τια διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 1, η IJC αναλαμβάνει τη δέσμευση, πλην συγκεκριμένων εξαιρέσεων, να μην παρέχει ηλεκτρική ενέργεια σε τρίτους χωρίς την έγκριση της κοινότητας, στην εδαφική της επικράτεια.

Οι καταγγέλλοντες στην εν λόγω διαδικασία, ως επιχειρήσεις διανομείς και πελάτες της IJC, η οποία προμηθεύει αποκλειστικά κεντρικές επιχειρήσεις διανομής, εφαρμόζουν επίσης την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς. Έτσι, η κοινότητα Deventer στη σύμβαση ευρείας καταναλώσεως, όσον αφορά την τροφοδοσία σε ηλεκτρισμό, προβλέπει την εξής διάταξη: «Ο καταναλωτής υποχρεούται να προμηθεύεται από την κοινότητα την ηλεκτρική ενέργεια που θα χρησιμοποιεί στην επιχείρησή του στο Deventer.»

Στους τυποποιημένους γενικούς όρους για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στους μεγάλους καταναλωτές (1984) της Vereningin van Exploitanten van Elektriciteitsbedrijfen in Nederland («VEEN»), όπως δημοσιεύτηκαν από την VEEN, οι επιχειρήσεις διανομής προβλέπουν διάταξη στο άρθρο 19 παράγραφος 2, που έχει ως εξής:

«Απαγορεύεται στον καταναλωτή, χωρίς τη γραπτή έγκριση της επιχείρησης:

α) να προμηθεύεται ηλεκτρική ενέργεια από τρίτους·

β) να εκμεταλλεύεται ή να εκχωρεί προς εκμετάλλευση εγκατάσταση παραγωγής παράλληλη με το δημόσιο δίκτυο·

γ) να χρησιμοποιεί την ενέργεια που του παρέχεται για σκοπούς ξένους προς τους συμφωνημένους.»

Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή περιλαμβάνει για τους πελάτες την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς και συγχρόνως την απαγόρευση προμήθειας τρίτων.

(7) Πριν από την έναρξη της ισχύος του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, οι δημόσιες διοικήσεις χορηγούν αφειδώς εκχωρήσεις στις επιχειρήσεις ηλεκτρισμού. Η παραγωγή και η διανομή αποτελούν συχνά αρμοδιότητα της ίδιας επιχείρησης. Αυτό ισχύει στην περίπτωση της IJC, που της δόθηκε άδεια εκχώρησης με το βασιλικό διάταγμα αριθ. 54 της 13ης Ιουνίου 1918. Οι εκχωρήσεις αυτές αφορούσαν, όπως στην περίπτωση της IJC, τις εγκαταστάσεις και την εκμετάλλευση εξοπλισμού και εργασιών για την παραγωγή, μεταφορά, μετασχηματισμό διανομή και παροχή ηλεκτρισμού, με εξαίρεση τις περιπτώσεις τηλεγράφων και τηλεφώνων και δεν συνεπάγονταν το δικαίωμα αποκλειστικής εκμετάλλευσης στη συμβεβλημένη εδαφική επικράτεια, τουλάχιστον για την περίπτωση της IJC. Η εκχώρηση περιέχει υποχρέωση προμήθειας. Εάν η υποχρέωση αυτή δεν εκπληρωθεί σωστά, η εκχώρηση μπορεί να ανακληθεί.

(8) Στις 5 Ιουνίου 1975, δηλαδή κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος της γενικής συμφωνίας SEP της 1ης Φεβρουαρίου 1971, συνάφθηκε συμφωνία μεταξύ του ολλανδικού κράτους, της NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven και των 11 παραγωγών ηλεκτρισμού, που υπήρχαν κατά την ημερομηνία αυτή και που μετείχαν (με τη SEP) στη γενική συμφωνία SEP. Η πρώτη αυτή σύμβαση συνήθως ονομάζεται «η σύμβαση (convenant) του 1975». Η σύμβαση αυτή ουσιαστικά προέβλεπε την υποχρέωση για τη SEP να υποβάλει προς έγκριση στο Υπουργείο Οικονομικών έναν προγραμματισμό ηλεκτροδοτήσεως. Η σύμβαση αυτή άρχισε να ισχύει στις 3 Ιουλίου 1975 και θα εξακολουθήσει να ισχύει όσο θα εφαρμόζεται η OVS.

4. **Η νομοθεσία**

(9) Το νομικό πλαίσιο της αγοράς ηλεκτρισμού στις Κάτω Χώρες ήταν μέχρι πρόσφατα πολύ περιορισμένο. Είχε αρχίσει να ισχύει μόνον ένα μέρος του νόμου για τον ηλεκτρισμό της 22ας Οκτωβρίου 1983 (Stb. 1938, 523). Οι εκχωρήσεις που δόθηκαν από τη δημόσια διοίκηση στις επιχειρήσεις ηλεκτρισμού δεν βασίζονταν στο νομικό πλαίσιο. Ο εν λόγω νόμος, που ίσχυε μέχρι τις 8 Δεκεμβρίου 1989, δεν απαγόρευε σε τρίτους πλην των επιχειρήσεων ηλεκτρισμού να εισάγουν οι ίδιοι ηλεκτρική ενέργεια. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου της 10ης Δεκεμβρίου 1936 (Stb. 524), απαιτείτο άδεια για τις εισαγωγές αυτές. Κατ' αρχήν, οποιοσδήποτε μπορούσε να ζητήσει την άδεια αυτή.

Οι τιμές σε επίπεδο τελικού καταναλωτή (μέγιστες τιμές), σύμφωνα με το προηγούμενο νομικό καθεστώς, υπαγόνταν στην έγκριση του Υπουργού Οικονομικών, βάσει μιας συμωφνίας μεταξύ των εταιρειών διανομής και των ολλανδικών αρχών. Διεξάγονταν διαπραγματεύσεις μεταξύ των οργανώσεων των μεγάλων καταναλωτών και των επιχειρήσεων ηλεκτρισμού για τον καθορισμό τιμών για τους μεγάλους καταναλωτές.

Η εξέλιξη που διαγράφεται στην ολλανδική αγορά χαρακτηρίζεται, αφενός, από μια τάση συγκέντρωσης της παραγωγής — προβλέπεται ότι σύντομα δεν θα απομείνουν παρά 4 εταιρείες παραγωγής — και, αφετέρου, από μια κανονιστική ρύθμιση της αγοράς που τείνει να γίνει τυπικότερη μέσω της νομοθεσίας. Στις 8 Δεκεμβρίου 1989 άρχισε να ισχύει ο νέος νόμος για τον ηλεκτρισμό του 1989, εξαιρουμένων ορισμένων διατάξεών του, για τις οποίες προβλέπεται μια μεταβατική περίοδος. Ο νόμος αυτός αποτελεί σημαντικό βήμα για το άνοιγμα της αγοράς ηλεκτρισμού στις Κάτω Χώρες.

Σε γενικές γραμμές, το ισχύον καθεστώς όπως προβλέπεται από την OVS, που περιγράφεται παραπάνω, θα καλυφθεί νομικά· από άλλες όμως απόψεις ο νόμος παρέχει σημαντικότερες ελευθερίες από την OVS.

Τα βασικά χαρακτηριστικά του νόμου αυτού που αφορούν την παρούσα υπόθεση είναι τα εξής:

— Όσον αφορά τη διανομή στην επαρχία, το άρθρο 2 προβλέπει ότι οι κάτοχοι αδείας (ήτοι οι παραγωγοί ηλεκτρισμού που εξασφαλίζουν τη δημόσια διανομή ηλεκτρικού ρεύματος και που εκμεταλλεύονται μονάδες παραγωγής ηλεκτρισμού) και η κατονομασθείσα εταιρεία [1] (στη συγκεκριμένη περίπτωση η SEP) οφείλουν, τηρώντας τις διατάξεις του παρόντος νόμου, να εξασφαλίζουν από κοινού την αξιόπιστη και αποτελεσματική λειτουργία της περιφερειακής δημόσιας διανομής ηλεκτρισμού με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και με υπευθυνότητα υπό το πρίσμα του κοινού συμφέροντος.

— Η κατονομασθείσα εταιρεία θεσπίζει ανά διετία έναν ηλεκτρολογικό προγραμματισμό όπου αναφέρει την εξέλιξη της διανομής του ηλεκτρισμού στις Κάτω Χώρες (άρθρο 15 παράγραφος 1).

— Οποιοσδήποτε εκμεταλλεύεται μία ή περισσότερες μονάδες παραγωγής ηλεκτρισμού για την κάλυψη των αναγκών του κοινού σε ηλεκτρική ενέργεια δικαιούται να παρέχει την ηλεκτρική ενέργεια που παράγει στις μονάδες αυτές όταν αυτή υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο όριο, μόνον στην κατονομασθείσα εταιρεία, και δικαιούται να προμηθεύει με ηλεκτρική ενέργεια που του παρέχεται από την εν λόγω εταιρεία μόνον στις εταιρείες διανομής (άρθρο 11 παράγραφος 1).

— Επιφυλασσομένων αντιθέτων διατάξεων, ο ιδιοκτήτης μιας εταιρείας διανομής δικαιούται, με ειδική άδεια, την προμήθεια ηλεκτρισμού και τη θέση στη διάθεσή του ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρο 12 παράγραφος 1). Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει λοιπόν μια υποχρέωση των παραγωγών να παρέχουν ηλεκτρική ενέργεια στις εταιρείες διανομής. Εξάλλου, το άρθρο 12 παράγραφος 3 αναφέρει ότι, επιφυλασσομένων αντιθέτων διατάξεων, οποιοσδήποτε έχει δικαίωμα προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας έναντι εκείνου που παρέχει ηλεκτρισμό στους καταναλωτές στα πλαίσια της δημόσιας τροφοδοσίας ηλεκτρισμού στην εδαφική επικράτεια όπου ζητά την προμήθεια ή τη διάθεση.

  Η διάταξη αυτή περιλαμβάνει λοιπόν μια υποχρέωση προμήθειας ηλεκτρισμού προς τους τελικούς καταναλωτές εκ μέρους των εταιρειών διανομής.

— Η SEP, ως «κατονομασθείσα εταιρεία», θα είναι η μόνη δικαιούχος να εισάγει ηλεκτρική ενέργεια η οποία θα προορίζεται για τη δημόσια τροφοδοσία (άρθρο 34), εφόσον δεν πρόκειται για ρεύμα τάσεως κάτω των 500 Volt. Κατά συνέπεια, απαγορεύεται στις εταιρείες διανομής να εισάγουν ηλεκτρική ενέργεια που θα προορίζεται για τη δημόσια τροφοδοσία. Ορισμένοι τελικοί καταναλωτές θα μπορούν να εισάγουν ηλεκτρική ενέργεια για δική τους κατανάλωση (προκύπτει από το άρθρο 34) [2].

— Οι ιδιώτες μεγάλοι καταναλωτές στο εξής δεν θα συνδέονται με υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς έναντι της εταιρείας τοπικής διανομής (άρθρο 13 παράγραφος 2 [2]).

— Οι εταιρείες διανομής και οι μεγάλοι καταναλωτές που θεωρούν ότι η επιχείρηση στην οποία απευθύνονται για την παραγωγή ή κατά περίπτωση τη διανομή, είναι υπερβολικά ακριβή μπορούν να απευθυνθούν (στις Κάτω Χώρες) σε

[1] Η ονομασία αυτή έγινε με το υπουργικό διάταγμα της 20ής Μαρτίου 1990 (Staatscourant 58 της 22ας Μαρτίου 1990).

[2] Ένα από τα «κίνητρα ανταγωνισμού» σύμφωνα με μια περίληψη του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, που θεσπίστηκε από το Υπουργείο Οικονομικών.

άλλον προμηθευτή (που ασκεί γενικά τις δραστηριότητές του εκτός της εδαφικής τους επικράτειας) · πρόκειται για «cross-shopping», οριζόντιες προμήθειες (1).

— Θεσπίστηκε η δυνατότητα για τους καταναλωτές να παράγουν οι ίδιοι ηλεκτρικό ρεύμα και να δικαιούνται να αναδιανέμουν τα πλεονάσματα του ρεύματος αυτού στις εταιρείες διανομής (άρθρο 41).

— Οποιοσδήποτε προτίθεται να εκμεταλλευτεί γραμμές για τη μεταβίβαση ηλεκτρισμού που προορίζεται για δημόσια διανομή με μετασχηματιστές, σταθμούς τριφασικού ρεύματος και λοιπούς υποσταθμούς υποχρεούται να υποβάλει προσφορά σε οποιονδήποτε του υποβάλει γραπτή αίτηση σχετικά με τη μεταφορά για λογαριασμό του τελευταίου ηλεκτρικού, υποβάλει γραπτώς προσφορά εφόσον πρόκειται για ηλεκτρισμό που προορίζεται για δημόσια διανομή, ηλεκτρισμό που προορίζεται για ιδιώτες μεγάλους καταναλωτές ή για εισαγόμενη ηλεκτρική ενέργεια (άρθρο 47 παράγραφος 1) (2).

— Ο ιδιοκτήτης μιας εταιρείας διανομής οφείλει να δεχθεί προσφορά προμήθειας ηλεκτρισμού, εφόσον γίνεται από:

α) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει την ηλεκτρική αυτή ενέργεια στην εδαφική επικράτεια εντός της οποίας παρέχεται ηλεκτρική ενέργεια στους καταναλωτές από την εν λόγω κατονομασθείσα εταιρεία ή από εταιρεία διανομής στην οποία η κατονομασθείσα εταιρεία παρέχει ηλεκτρική ενέργεια ·

β) εταιρεία διανομής στην οποία η εν λόγω εταιρεία διανομής παρέχει ηλεκτρική ενέργεια.

Η υποχρέωση αυτή δεν εφαρμόζεται, εφόσον η ηλεκτρική ενέργεια:

α) παράγεται σε μονάδα παραγωγής ηλεκτρισμού ·

β) παράγεται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο στην εν λόγω εγκατάσταση διαθέτει επίσης εισαγόμενη ηλεκτρική ενέργεια (άρθρο 41).

— Απαγορεύεται στην κατονομασθείσα εταιρεία να συνάπτει συμφωνίες, χωρίς την έγκριση του υπουργού, σύμφωνα με τις οποίες να της διατίθεται ηλεκτρική ενέργεια εκτός των Κάτω Χωρών. Ο υπουργός δεν μπορεί να αρνηθεί την έγκριση μιας τέτοιας συμφωνίας εφόσον δεν απαιτεί το συμφέρον μιας σωστής τροφοδοσίας ηλεκτρισμού (άρθρο 35).

— Ο νέος νόμος του 1989 σχετικά με τον ηλεκτρισμό διευρύνει τη δυνατότητα της αποκέντρωσης της παραγωγής ηλεκτρισμού από τις εταιρείες διανομής: επιτρέπεται η διαχείριση μιας ίδιας εγκατάστασης παραγωγής ισχύος κατ' ανώτατο όριο 25 MW, ενώ δεν μπορεί να απορριφθεί η αίτηση για την έγκριση της κατασκευής ή της εκμετάλλευσης μιας ίδιας εγκατάστασης παραγωγής μεγαλύτερης δυναμικότητας παρά μόνον εφόσον δεν τηρούνται ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές (άρθρο 40).

— Δεδομένου ότι ο νόμος του 1989 σχετικά με τον ηλεκτρισμό δεν ρυθμίζει θέματα εξαγωγής, μπορεί να συναχθεί ότι τόσο οι διανομείς όσο και οι ιδιώτες καταναλωτές είναι ελεύθεροι να εξάγουν. Πάντως, ο νόμος αυτός, αντίθετα με ότι ισχύει για τη μεταβίβαση ηλεκτρισμού εισαγωγής, δεν προβλέπει υποχρέωση μεταβίβασης για εξαγωγή.

Ο νόμος του 1989 σχετικά με τον ηλεκτρισμό άρχισε να ισχύει στις 8 Δεκεμβρίου 1989. Στο άρθρο 61 του νόμου αυτού αναφέρεται εξάλλου ότι η έναρξη της ισχύος ορισμένων άρθρων, και όσον αφορά την παρούσα υπόθεση των άρθρων 11 και 34, θα πραγματοποιηθεί την 1η Ιουλίου 1990, ότι τα άρθρα 2 έως 11 του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1938 (Staatblad 1938, 523) καταργούνται και ότι ο νόμος της 10ης Δεκεμβρίου 1936 (Staatblad 524) καταργείται (άρθρα 58 και 59).

5. Κατανάλωση, εισαγωγή και εξαγωγή ηλεκτρισμού και αυτοδύναμη παραγωγή ηλεκτρισμού στις Κάτω Χώρες

(10) Η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες καλύπτεται από την παραγωγή των υπεύθυνων για τη δημόσια τροφοδοσία εταιρειών ηλεκτρισμού, από εισαγόμενη ενέργεια και από την ενέργεια που παράγεται από τους ίδιους τους χρήστες.

(1) Ένα από τα «κίνητρα ανταγωνισμού» σύμφωνα με μια περίληψη του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, που θεσπίστηκε από το Υπουργείο Οικονομικών.

(2) Όσον αφορά την υποχρέωση μεταβίβασης, στην αιτιολογική έκθεση αναφέρονται, ιδίως, τα εξής:

«Στην περίπτωση αίτησης μεταβίβασης, ο ασκών την εκμετάλλευση των δικτύων μεταφοράς ρεύματος θα πρέπει ενδεχομένως να αποδείξει ότι δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει το αίτημα λόγω ελλείψεως ικανότητας μεταβίβασης. Η SEP, ως ασκούσα την εκμετάλλευση των δικτύων διασύνδεσης με το εξωτερικό, μπορεί να αξιοποιήσει τις πολυετείς συμβάσεις που συνήψε σχετικά με την εισαγωγή ηλεκτρισμού για την κάλυψη αναγκών της δημόσιας διανομής.»

Σχετ.: έγγραφο του δεύτερου τμήματος της Βουλής, κοινοβουλευτικό έτος 1987/88 · 19.591 (στο εξής καλείται: «Kamerstukken n° 19591) Kamerstukken n° 19591, n° 3, σ. 56.»

Εξάλλου στην τελική μορφή της αιτιολογικής έκθεσης περιέχονται τα εξής: «Η υποχρέωση αυτή εφαρμόζεται τόσο για τις "οριζόντιες προμήθειες" "cross shopping" που έγιναν από εταιρείες διανομής όσο και για τις ειδικές περιπτώσεις μεγάλων καταναλωτών. Εξάλλου, εφαρμόζεται για τις αγορές ηλεκτρικού ρεύματος από το εξωτερικό, που έγιναν από τους τελικούς καταναλωτές, και ιδίως από τις ειδικές περιπτώσεις μεγάλων καταναλωτών. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει για την περίπτωση εισαγωγών παρά μόνον εφόσον υπάρχει επαρκής ικανότητα. Αυτή η υποχρέωση μεταβίβασης δεν μπορεί να παρεμποδιστεί, με την απαίτηση υπερβολικού τιμήματος εκ μέρους του ή των ιδιοκτητών του δικτύου. Για τους λόγους αυτούς, το σχέδιο νόμου προβλέπει ότι η μεταβίβαση πρέπει να πραγματοποιείται αντί καταβολής των εξόδων που μπορούν ευλόγως να αποδοθούν για την εν λόγω μεταβίβαση σε συνάρτηση με τη χρήση. Για να αποφευχθούν παρανοήσεις υπενθυμίζουμε ότι ασφαλώς στην πράξη πρόκειται κατά κανόνα για πλασματικές μεταβιβάσεις.» (Kamerstukken αριθ. 19591, αριθ. 9, σ. 8).

	1984	1985	1986	1987	1988
Κατανάλωση (εσωτερική)	54 970	56 370	57 320	60 400	62 410
Παραγωγή καθαρή της SEP, TWh	53	52,8	56,4	56,8	56,6
Αυτοδύναμη παραγωγή	7 486	8 190	8 555	9 967	10 800
(ποσοστό της παραγωγής)	(12 %)	(13 %)	(12,7 %)	(14,6 %)	(15,6 %)
Επαναπώληση στο δημόσιο δίκτυο	888	1 072	1 320	1 680	1 940
(ποσοστό της εσωτερικής κατανάλωσης)	(1,6 %)	(2 %)	(2,3 %)	(2,8 %)	(3,1 %)
(ποσοστό της ενέργειας της αυτοδύναμης παραγωγής)	(11,9 %)	(13 %)	(15,5 %)	(16,8 %)	(18 %)
Εισαγωγή	δεν ανακοινώθηκε	5 240	2 370	3 645	5 840
(ποσοστό της κατανάλωσης)		(9,5 %)	(4,2 %)	(6,4 %)	(9 %)
εκ της οποίας εισαγωγή ESD (βλέπε σημείο 13)	δεν ανακοινώθηκε	294	222	46	0

Πηγές: — Ανακοινωθέν της SEP στην Επιτροπή.

«Ηλεκτρισμός στις Κάτω Χώρες». Δημοσίευση εξ' ονόματος της NV Samenwerkende Elektriciteitsbedrijven SEP και της Vereniging van Exploitanten van Elektriciteitsbedrijven in Nederland (VEEN).

— Ανακοινωθέν της Vereniging van Exploitanten van Elektriciteitsbedrijven in Nederland (VEEV).

Παρατήρηση: Τα στοιχεία που αναφέρονται στο φυλλάδιο «Ο ηλεκτρισμός στις Κάτω Χώρες» παρουσιάζουν μικρές αποκλίσεις από εκείνα που δημοσιεύτηκαν στις ετήσιες εκθέσεις της SEP. Πάντως, ο υπολογισμός των εκατοστιαίων ποσοστών παραμένει ο ίδιος.

Ο κύκλος εργασιών της εσωτερικής κατανάλωσης αντιπροσώπευε το 1988 περίπου 8,3 δισεκατομμύρια φιορίνια, βάσει των τιμών της τελικής κατανάλωσης (1).

Πέρα από τις εισαγωγές, η ποσότητα αυτοδύναμης παραγωγής ενέργειας είναι σημαντική· αυξάνεται κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών και ανέρχεται το 1988 περίπου στο 15,6 % της συνολικής παραγωγής (2).

Εξάλλου, οι αυτοδύναμοι παραγωγοί επαναπωλούν σημαντική ποσότητα στο δημόσιο δίκτυο· το 1988, περίπου 3 % της εσωτερικής κατανάλωσης και 18 % της ηλεκτρικής ενέργειας παράχθηκε από τους ίδιους τους χρήστες.

Ο απολογισμός των συναλλαγών με το εξωτερικό κατά τη διάρκεια των ετών 1984 έως 1988 αποδεικνύει ότι οι Κάτω Χώρες είναι κράτος καθαρά εισαγωγικό. Οι συναλλαγές αυτές εισαγωγών/εξαγωγών πραγματοποιήθηκαν μέχρι το 1985 μέσω τεσσάρων διεθνών διασυνδέσεων. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 7 διασυνδέσεις. Περισσότερες πληροφορίες περιέχονται στον πίνακα.

(11) Η οργάνωση διεθνών δικτύων σύνδεσης μεταξύ των Κάτω Χωρών και άλλων χωρών πραγματοποιείται στα πλαίσια της ένωσης για το συντονισμό της παραγωγής και της μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (UCPTE), στην οποία μετέχει, εκτός των Κάτω Χωρών, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Αυστρία και η Ελβετία. Κατά συνέπεια, η μεταφορά αυτή έγινε για περισσότερα από 30 χρόνια στα πλαίσια μιας συνεργασίας ιδιωτικού δικαίου των εθνικών εταιρειών ηλεκτρισμού που συνάπτουν οι ίδιες εμπορικές συμφωνίες σχετικά με τις ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας που βασίζονται σε τρεις μορφές συνεργασίας:

— ανταλλαγή από ώρα σε ώρα, βάσει των δαπανών,
— συμβάσεις (κατά κανόνα βραχυπρόθεσμες) για καθαρές μεταβιβάσεις,
— περισσότερο μακροπρόθεσμες συμφωνίες, όπως στην περίπτωση κοινής ιδιοκτησίας μονάδας ηλεκτρικής ενέργειας που βρίσκεται σε όμορο κράτος.

Περίπου 8 % της συνολικής κατανάλωσης των συμβεβλημένων χωρών ανταλλάχθηκε μέσω αυτών των διασυνδέσεων (3).

Έτσι, προκύπτει ότι η συνεργασία βασίστηκε στην εθελοντική σύμπραξη μεταξύ εθνικών μονοπωλίων και δεν είχε υποχρεωτικό χαρακτήρα.

6. Εισαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες στο μέλλον

(12) Το ολλανδικό ηλεκτρικό δίκτυο είναι συνδεδεμένο με δίκτυα άλλων κρατών μελών, με δίκτυα μεταφοράς ρεύματος που ανήκουν στη SEP ή τα διαχειρίζεται η SEP. Στις Κάτω Χώρες, εισάγεται και εξάγεται ηλεκτρική ενέργεια και, ανεξαρτήτως έτους, οι Κάτω Χώρες είναι καθαροί εισαγωγείς σε ποσοστό 4 έως 9 % της εσωτερικής κατανάλωσης.

Στα πλαίσια της SEP, θεσπίστηκαν προγραμματικά σχέδια για την ηλεκτροδότηση με κάποια περιοδικότητα, όπου περιλαμβάνονται ιδίως οι προϋποθέσεις για ζητήματα εισαγωγής και εξαγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και οι προβλέψεις σχετικά με την παραγωγή ενέργειας από τους ίδιους τους βιομηχανικούς χρήστες. Η OVS εφαρμόζει για τον τομέα αυτό ειδικούς κανόνες.

(13) Στο σχέδιο ηλεκτρικής ενέργειας 1989 – 1998, η SEP αναφέρεται στις αναμενόμενες μελλοντικές εισαγωγές. Παρατίθεται απόσπασμα της σελίδας 8 αυτού του σχεδίου ηλεκτρικής ενέργειας:

(1) Πηγή: «Ο ηλεκτρισμός στις Κάτω Χώρες 1988».
(2) Πηγή: «Ο ηλεκτρισμός στις Κάτω Χώρες 1988».
(3) Πηγή: «Φυλλάδιο UCPTE «Elektrisch Europa», 1987.

«Συνάφθηκαν συμφωνίες με αλλοδαπές εταιρείες ηλεκτρισμού σχετικά με συμβάσεις εισαγωγής με εγγύηση ισχύος 1 050 MW. Προβλέπονται 300 MW για την περίοδο που αρχίζει το 1996 και λήγει το 2006 και 750 MW για την περίοδο που αρχίζει το 1997 και λήγει το 2008. [...]. Με τις εγγυημένες εισαγωγές που έχουν ήδη συμφωνηθεί στο παραλθόν με τη VEW, έχουν αξιοποιηθεί πλήρως οι δυνατότητες εισαγωγής.»

Εξάλλου, στη σελίδα 39 του ιδίου σχεδίου αναφέρονται τα εξής:

Εισαγωγή ηλεκτρισμού

«Ένα από τα ωφέλιμα μέτρα που επιλέχθηκαν ώστε να υπάρξει έγκαιρη ανταπόκριση σε ένα μέρος των αναγκών σε νέα ισχύ συνίστατο στη σύναψη συμφωνιών εισαγωγής για περιορισμένη χρονική περίοδο με εγγυήσεις, όσον αφορά τη διαθέσιμη ισχύ. Για την περίοδο 1990–2000, είχε ήδη συμφωνηθεί με τη VEW εγγυημένη προμήθεια ακόμη και για άλλους λόγους. Για την περίοδο μετά το 1993, πρόκειται για ισχύ 800 MW.

Μετά την ολοκλήρωση του κυκλικού δικτύου των 380 kV, που αυτή τη στιγμή είναι υπό κατασκευή, και τη σύνδεσή του μέσω της Meeden-Diele με το δίκτυο ηλεκτρισμού της Βόρειας Γερμανίας, όπως προβλέπεται στο σχέδιο, κατ' αρχήν θα καταστεί δυνατή η κάλυψη των αναγκών ισχύος περίπου 2 000 MW, μέσω εισαγωγών με εγγύηση ισχύος. Εξάλλου, οι διασυνδέσεις με το εξωτερικό διατηρούν το ρόλο τους της αμοιβαίας αρωγής και των συναλλαγών στην αγορά με άμεση παράδοση (spot).

[...]»

7. **Η αγορά ηλεκτρισμού από το εξωτερικό εκ μέρους της Elektro-Schmelzwerk Delfzijl BV («ESD»):**

(14) Η επιχείρηση αυτή, που είνα εγκατεστημένη στο Delfzijl, είναι θυγατρική του συγκροτήματος Wecker-Chemie, που έχει έδρα στο Μόναχο. Η ESD αγόρασε ηλεκτρική ενέργεια στη Γερμανία μεταξύ των ετών 1982 και 1987, μέσω της διεθνούς διασύνδεσης Musselkanaal-Lathen. Οι εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν μετά από αίτημα της ESD, αλλά στην πραγματικότητα από την ESP που ενήργησε ως εισαγωγέας. Οι εισαγωγές αυτές προσέκρουσαν σε δυσκολίες το 1987, οι οποίες, σύμφωνα με τη SEP, ήταν τεχνικές. Κατόπιν αυτών, η ESD εξάφρασε την επιθυμία να εισάγει μόνη της και όχι μέσω της SEP. Τότε αποκαλύφθηκε ότι δεν μπορούσε να το κάνει χωρίς ειδική άδεια δυνάμει του προαναφερθέντος νόμου του 1936 και η ESD ζήτησε την άδεια αυτή την οποία και έλαβε από το Υπουργείο στις 23 Ιανουαρίου 1987. Ο υπουργός γνωστοποίησε με επιστολή της 23ης Ιανουαρίου 1987 στο δεύτερο τμήμα της Βουλής ότι η SEP δεν επιθυμούσε να συνεχίσει τις εισαγωγές για λογαριασμό της ESD κατά τη διάρκεια του 1987, εφόσον η ίδια ήταν σε θέση να το κάνει από τεχνική άποψη (για παράδειγμα μέσω της διεθνούς διασύνδεσης Meeden-Diel). Στην υπουργική επιστολή διευκρινίζεται ότι για τις εισαγωγές αυτές, η ESD εξαρτάται στο εξής από την καλή θέληση της SEP, που έχει «σοβαρές επιφυλάξεις» σχετικά με το θέμα αυτό.

(15) Από την επιστολή της SEP, με ημερομηνία 17 Φεβρουαρίου 1987, προς τον υπουργό, προκύπτει ότι αυτή η τελευταία δεν είχε θιγεί από τη χορήγηση άδειας και ότι η ίδια είχε συμφωνήσει για προσωρινή εισαγωγή «για λογαριασμό της ESD». Η SEP θεωρούσε ότι οι εισαγωγές αυτές γίνονταν μέσω «της «ειδικής της αρμοδιότητας» για έναν συγκεκριμένο πελάτη.

Επρόκειτο λοιπόν για εισαγωγές που θα γίνονταν για τον πελάτη και όχι από τον πελάτη. Η SEP επεσήμανε στην ίδια επιστολή ότι οι μεγάλοι ιδιώτες καταναλωτές είχαν τη δυνατότητα να πετύχουν μια «ειδική τιμή», εφόσον οι εισαγωγές δεν αποτελούσαν πια εναλλακτική λύση [1].

(16) Στην επιστολή της 5ης Μαρτίου 1987, το υπουργείο αποφάνθηκε ότι η SEP αρνήθηκε επανειλημμένα τις εισαγωγές εκ μέρους μεμονωμένων πελατών και για μία ακόμη φορά άσκησε πίεση στη SEP όσον αφορά τις εισαγωγές για τις ανάγκες τις ESD. Η επιστολή αναφερόταν επίσης στην πρακτική της «επιλεκτικής διαλογής» και τόνιζε ότι η χρήση της ορολογίας αυτής βρισκόταν στο επίκεντρο της πολιτικής της SEP, σημειώνοντας ότι η εισαγωγή αποτελούσε μονοπώλιο της SEP, η οποία και αποφάσιζε αν θα χορηγούσε στον τελικό καταναλωτή μέρος της εισαχθείσης ηλεκτρικής ενέργειας. Η SEP, στην απάντησή της με την επιστολή της 17ης Μαρτίου 1987, μεταξύ άλλων ανέφερε ότι η εφαρμογή του άρθρου 27 της OVS (διαφορετική τιμή για έναν μεγάλο ιδιώτη καταναλωτή) καθιστούσε περιττές «τις εισαγωγές από τρίτους», εφόσον η κατηγορία των μεγάλων ιδιωτών καταναλωτών εκδηλώνει σχετικό ενδιαφέρον, όπως προεξοφλεί η SEP.

Με επιστολή της 13ης Οκτωβρίου 1987, η SEP υποβάλλει στην ESD μια προσφορά εισαγωγής εκ μέρους της SEP για την κάλυψη των αναγκών ηλεκτρισμού της ESD, που έχει παραχθεί από τη γερμανική ηλεκτρική εταιρεία Preag, μέσω της γραμμής Meeden-Diele. Οι όροι ήταν οι εξής: η SEP θα εισήγαγε και προμήθευε στην EPON και οι εισαγωγές της θα αφορούσαν αποκλειστικά την ESD. Η SEP θα χρέωνε τις δαπάνες μεταφοράς και τα λοιπά έξοδα.

Εξάλλου, η SEP γνωστοποιούσε ότι θα μπορούσε να προσφέρει ειδικές τιμές στους μεγάλους καταναλωτές μετά την 1η Ιανουαρίου 1988 και κατά συνέπεια συμβούλευε την ESD να μην συνάψει συμφωνίες για ενδεχόμενες εισαγωγές παρά μόνο μέχρι την ημερομηνία αυτή.

[1] Όσον αφορά τις τιμές για τους μεγάλους καταναλωτές, στη σελίδα 9 της ετήσιας έκθεσης του 1987 της SEP αναφέρονται τα εξής:

«Κάθε καταναλωτής, εξάλλου, αυτής της κατηγορίας είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ μιας συμβάσεως βάσει του LBT («Landelijk Basis Tarief»), της εισαγωγής από την αλλοδαπή, της παραγωγής ηλεκτρισμού για ιδία χρήση ή της νέας τιμής για τους μεγάλους καταναλωτές. Σε περίπτωση που κάποιος κάνει την τελευταία αυτή επιλογή, τότε αυτό έχει επιπτώσεις στη συνολική ζήτηση ηλεκτρισμού και η επιλογή αυτή δεν μπορεί πλέον να μεταβληθεί για όσο διάστημα διαρκεί η σύμβαση.»

Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 1987, η ESD ανακοίνωσε στην ESP ότι δεχόταν την προσφορά της, δεδομένου του επείγοντος, με διάρκεια της σύμβασης μέχρι την 1η Απριλίου 1988 και δυνατότητα παράτασης μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1989. Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι η ESD δεν έκανε χρήση της άδειας που της χορηγήθηκε για απευθείας εισαγωγή αλλά συνέχισε να αγοράζει μέσω της SEP.

Το ίδιο προκύπτει από την επιστολή που απηύθυνε η ESD στην SEP στις 30 Δεκεμβρίου 1987, στην οποία η ESD δηλώνει ότι συμφωνεί για την αγορά από την εταιρεία διανομής EGD (Elektriciteitsbedrijf voor Groningen en Drenthe), κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του 1988. Σύμφωνα με όσα δηλώνει στην επιστολή της, η ESD εξακολουθεί να ενδιαφέρεται για τις εισαγωγές και θα συμμετείχε ευχαρίστως, ως άμεσος ενδιαφερόμενος, στις διαπραγματεύσεις σχετικά με τις εισαγωγές.

Η παραπάνω πρακτική της SEP συμφωνεί με την άποψή της περί «προγραμματισμού» όπως εκτίθεται στην επιστολή της 22ας Σεπτεμβρίου 1988 προς την Επιτροπή και συνδέεται με την υποχρέωση προμήθειας έναντι του τελικού καταναλωτή. Σύμφωνα με τη SEP, το εισαγωγικό μονοπώλιο αποτελεί λογική συνέπεια και συνεπώς οι εισαγωγές/εξαγωγές θα πρέπει να ενταχθούν στη λειτουργία προγραμματισμού ισχύος, η οποία είναι απαραίτητη λόγω της υποχρέωσης προμήθειας.

8. «Κέρδη των εισαγωγών»

(17) Τουλάχιστον από το 1984, όπως προκύπτει από τις ετήσιες εκθέσεις της SEP, η SEP δημιούργησε ένα οικονομικό απόθεμα που ονόμασε «κέρδη των εισαγωγών». Προφανώς, πρόκειται για απόθεμα που σχηματίστηκε από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών της εισαγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από τη SEP και του κόστους της ενέργειας που παρήχθη στις Κάτω Χώρες. Αυτό σημαίνει ότι η χαμηλότερη τιμή την οποία κατέβαλε η SEP για να εισαγάγει ηλεκτρική ενέργεια δεν ματακυλίσθηκε στους καταναλωτές ή τουλάχιστον όχι πλήρως. Σημαίνει επίσης ότι οι ιδιώτες καταναλωτές μπορούν να αποκομίσουν οφέλη από τις εισαγωγές.

Στη σελίδα 37 της ετήσιας έκθεσης του 1985, αναφέρεται ότι το απόθεμα αυτό προοριζόταν για να περιορίσει στο μέτρο του δυνατού τις ενδεχόμενες μελλοντικές αυξήσεις των τιμών. Το 1985, προστέθηκαν στο απόθεμα αυτό περίπου 73 εκατομμύρια φιορίνια, που προέκυψαν από τα κέρδη που συνδέονται με τις εισαγωγές.

Το απόθεμα αυτό ανερχόταν το 1985 περίπου σε 277 εκατομμύρια φιορίνια και η ετήσια έκθεση διευκρινίζει ότι 193 εκατομμύρια φιορίνια από το απόθεμα αυτό θα χρησιμοποιηθούν για σκοπούς που θα υποδείξει το Υπουργείο Οικονομικών.

Κατά τη διάρκεια του έτους που αποτελεί αντικείμενο έκθεσης έγιναν σημαντικές εισαγωγές από τη Γαλλία (EdF) και τη Δυτική Γερμανία (RWE) και σε μικρότερη έκταση από το Βέλγιο και την Ελβετία.

Για το 1986, αναφέρεται στην ετήσια έκθεση ότι από τις προβλέψεις για τις διακυμάνσεις των τιμών που ανέρχονται περίπου σε ± 341 εκατομμύρια φιορίνια θα χρησιμοποιηθούν περίπου ± 235 εκατομμύρια φιορίνια για σκοπούς που θα καθορίσει το Υπουργείο Οικονομικών. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση, τα κέρδη από τις εισαγωγές ηλεκτρικού ρεύματος εξαντλούνται ταχύτατα και σύντομα θα εκμηδενιστούν, λόγω του γεγονότος ότι οι ολλανδικές και οι αλλοδαπές τιμές βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο.

(18) Στις ετήσιες εκθέσεις για το 1987 και 1988 δεν γίνεται ρητή αναφορά στα κέρδη των εισαγωγών ως πηγή των προβλέψεων για τις διακυμάνσεις των τιμών. Το 1988 οι προβλέψεις ανέρχονταν περίπου σε ± 381 εκατομμύρια φιορίνια, εκ των οποίων περίπου τα ± 350 θα διατίθενταν, για μια ακόμη φορά, από το Υπουργείο Οικονομικών.

Στη σελίδα 30 της ετήσιας έκθεσης του 1988 αναφέρονται τα εξής:

> «Η αύξηση της κατανάλωσης καλύπτεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από αύξηση των εισαγωγών. Οι εισαγωγές ρεύματος ανέρχονται σε 5 840 GWh, που αποτελεί περίπου το 9 % της εθνικής κατανάλωσης. Ποτέ πριν το ισοζύγιο εισαγωγών δεν έφθασε σε τόσο υψηλά επίπεδα.»

(19) Η Επιτροπή δεν γνωρίζει περιπτώσεις όπου η SEP παρεμπόδισε άλλους να εξάγουν ηλεκτρισμό. Αντίθετα, υπάρχει περίπτωση εξαγωγής από τον επαρχιακό διανομέα «Limburgse Elekticiteits-Maatschappij», ο οποίος μέχρι πρόσφατα τροφοδοτούσε τη VEGLA (Vereinigte Glaswerke GmbH) στο Άαχεν, Γερμανία. Σύμφωνα με τη SEP δεν υπάρχουν αντιρρήσεις σχετικά με αυτό, εφόσον η VEGLA τροφοδοτείται μέσω του δικού της δικτύου μεταφοράς ρεύματος που βρίσκεται στο ολλανδικό έδαφος.

Από αυτό, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η SEP δεν θεωρεί ότι πραγματοποιείται εξαγωγή ηλεκτρικού ρεύματος όταν η «πρίζα» του καταναλωτή βρίσκεται στο ολλανδικό έδαφος.

9. Η συμφωνία συνεργασίας «OVS» και η έναρξη της ισχύος του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989

(20) Ενώ ο εν λόγω νόμος άρχισε να ισχύει στις 8 Δεκεμβρίου 1989, οι διατάξεις του άρθρου 34 που αναφέρονται στις εισαγωγές άρχισαν να ισχύουν την 1η Ιουλίου 1990.

Με επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 1989, η SEP πληροφόρησε την Επιτροπή ότι για το ενδιάμεσο διάστημα θα εξακολουθούσε να ισχύει το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας. Σύμφωνα με τη SEP, το άρθρο αυτό δεν θα τροποποιηθεί σε συνάρτηση με το νέο νόμο ακόμη και μετά την 1η Ιουλίου 1990. Σύμφωνα με τις πληροφορίες της Επιτροπής το άρθρο αυτό δεν έχει προσαρμοστεί ακόμη. Το ίδιο ισχύει και για τους γενικούς όρους προμήθειας ηλεκτρισμού σε μεγάλου μεγέθους καταναλωτές από τη «VEEN». Η εν λόγω απόφαση εφαρμόζεται, λοιπόν, τόσο κατά την περίοδο που προηγείται της έναρξης ισχύος του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989 όσο και για την περίοδο που ακολουθεί.

Το άμεσο αντικείμενο της απόφασης αυτής είναι το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας στο μέτρο που αφορά τις εισαγωγές από ιδιώτες καταναλωτές ή εφαρμόζεται από τη SEP για τέτοιου είδους εισαγωγές και, έχει ως αποτέλεσμα, μέσω του ελέγχου που ασκείται από τη SEP στα δίκτυα διασύνδεσης, να παρεμποδίζει τις εισαγωγές και τις εξαγωγές που γίνονται από τους καταναλωτές αυτούς, καθώς και τις εξαγωγές από τους διανομείς.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Α. Άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης

1. *Συμφωνίες μεταξύ των επιχειρήσεων*

(21) Η συμφωνία συνεργασίας αποτελεί συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1. Η συμφωνία αυτή θα πρέπει να εξεταστεί λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι τέσσερις εταιρείες παραγωγής ηλεκτρισμού είναι μέτοχοι της SEP και ότι συνεργάζονται μέσω της κοινής αυτής θυγατρικής εταιρείας.

Η συμφωνία υπάγεται αποκλειστικά στο ιδιωτικό δίκαιο. Παρά την επιρροή που ασκούν οι ολλανδικές αρχές στον προγραμματισμό και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για δημόσια χρήση, δεν υπάρχει καμία ένδειξη από την οποία να προκύπτει ότι οι ολλανδικές αρχές άσκησαν πιέσεις σχετικά με τη συμφωνία. Η εν λόγω σύμβαση που συνάφθηκε μεταξύ του κράτους και των παραγωγών ηλεκτρισμού δεν μειώνει σε τίποτα την ευθύνη των παραγωγών ηλεκτρισμού για τη σύναψη της OVS. Η γενική συμφωνία SEP, προκάτοχος της συμφωνίας συνεργασίας, σε κάθε περίπτωση προηγείται χρονικά της σύμβασης.

(22) Η SEP υποστηρίζει ότι οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας αποτελούν οικονομική μονάδα, γιατί μετέχουν σε «ένα ενιαίο σύστημα προμήθειας δημόσιου ηλεκτρισμού». Η ουσιαστική σημασία του άρθρου 21 της OVS, σύμφωνα με τη SEP, είναι να εξασφαλίσει μια κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των παραγωγών, ενώ ορισμένες από τις αρμοδιότητες αυτές θα ανατεθούν και καταμεριστούν στη SEP. Σχετικά με το σημείο αυτό, η SEP επικαλείται την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1984 στην υπόθεση 170/83 «Hydrotherm v Compact» [1]. Κατά συνέπεια, η SEP υποστηρίζει ότι δεν τίθεται θέμα ανταγωνισμού μεταξύ των μερών, και έτσι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 85.

(23) Το σκεπτικό αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Είναι γεγονός ότι το άρθρο 85 δεν αφορά συμφωνίες μεταξύ των επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο εταιρειών και έχουν καθεστώς μητρικής και θυγατρικής εταιρείας, εάν οι επιχειρήσεις σχηματίζουν οικονομική μονάδα στα πλαίσια της οποίας η θυγατρική δεν έχει ουσιαστική δυνατότητα να καθορίσει τη δράση της στην αγορά και αν οι συμφωνίες αφορούν απλώς και μόνο την εσωτερική κατανομή εργασιών μεταξύ των επιχειρήσεων (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, υπόθεση 30/87 Bosdon) [2] αλλά αυτό δεν ισχύει στην παρούσα περίπτωση.

(24) Κατ' αρχάς, οι τέσσερις επιχειρήσεις δεν ανήκουν σε ενιαίο όμιλο εταιρειών. Πρόκειται για ξεχωριστά νομικά πρόσωπα, τα οποία δεν ελέγχονται από ένα πρόσωπο, νομικό ή φυσικό. Κάθε εταιρεία παραγωγής καθορίζει ξεχωριστά τη δική της πολιτική. Είναι εντυπωσιακό το πόσες διαφορές υπάρχουν μεταξύ των τιμών των διαφόρων παραγωγών, πράγμα που ωθεί ορισμένους καταναλωτές να αγοράζουν ενέργεια σε άλλη ζώνη διανομής (οι λεγόμενες οριζόντιες προμήθειες «cross-shopping»). Ασφαλώς η δυνατότητα αυτή εφαρμόζεται μετά την εισαγωγή του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, ο οποίος επιτρέπει σαφώς τις οριζόντιες προμήθειες.

Το γεγονός ότι όλες οι εταιρείες παραγωγής αποτελούν ένα ενιαίο σύστημα δημόσιας τροφοδοσίας ηλεκτρικού ρεύματος δεν αλλάζει σε τίποτα την κατάσταση. Οι διανομείς αποτελούν επίσης μέρος του ιδίου συστήματος, αλλά δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτεθεί ότι αποτελούν οικονομική μονάδα με τους παραγωγούς σε αυτό μόνο το πεδίο.

Τέλος, δεν μπορεί να λεχθεί ότι η ίδια η SEP αποτελεί οικονομική μονάδα με μία ή περισσότερες παραγωγούς εταιρείες. Η SEP είναι κοινοπραξία που ελέγχεται από κοινού από τις μητρικές εταιρείες.

2. *Περιορισμός του ανταγωνισμού*

(25) Το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας, που αποτελεί αντικείμενο της απόφασης αυτής, απαγορεύει την εισαγωγή και εξαγωγή ηλεκτρισμού από οποιαδήποτε επιχείρηση πλην της SEP· αυτό πραγματοποιείται:

— οριζοντίως, απαγορεύοντας στους παραγωγούς να εξάγουν ή εισάγουν (παράγραφος 1),

[1] Συλλογή ΔΕΚ (1984) σ. 2999.
[2] Συλλογή ΔΕΚ (1988) σ. 2479.

— καθέτως, ζητώντας από τους παραγωγούς να επιβάλλουν την ίδια απαγορευτική διάταξη στους διανομείς στα πλαίσια των συμφωνιών προμήθειας που συνάπτουν με αυτούς (παράγραφος 2).

Οι απαγορεύσεις αυτές περιορίζουν τον ανταγωνισμό.

(26) Τα συμβαλλόμενα μέρη της OVS ανέλαβαν τη δέσμευση, βάσει των διατάξεων του άρθρου 10 παράγραφος 4, να περιλάβουν στις συμφωνίες προμήθειας που συνάπτουν με τις εταιρείες διανομής τον όρο οι τελευταίες αυτές να επαναπωλούν στη SEP όλη την ενέργεια που παράγουν (με ονομαστική ισχύ ανά υποσταθμό ίση ή ανώτερη των 5 mW) μέσω του συμβαλλομένου μέρους στη ζώνη προμήθειας του οποίου υπάρχει ο εν λόγω υποσταθμός. Κατά συνέπεια, οι εταιρείες διανομής παρεμποδίζονται κατά τον τρόπο αυτό στο να εξάγουν την ενέργεια που παράγουν επί τόπου ή να προμηθεύουν απευθείας τους καταναλωτές. Αυτό σημαίνει ότι η τοπική παραγωγή δεν αποτελεί εναλλακτική λύση για τις απαγορευθείσες από το άρθρο 21 εισαγωγές.

Κατά τον τρόπο αυτό, το άρθρο 10 παράγραφος 4 της συμφωνίας συνεργασίας ενισχύει την απαγορευτική διάταξη του άρθρου 21.

(27) Στα πλαίσια της διοικητικής διαδικασίας η SEP τόνισε ότι το άρθρο 21 δεν απαγορεύει σε οποιονδήποτε που δεν είναι διανομέας να εισάγει ή εξάγει. Πάντως, μετά από έρευνα, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στα πλαίσια των δομών της παροχής ηλεκτρισμού στην Ολλανδία, ο τρόπος κατά τον οποίο η SEP εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 21, στην πράξη τη διευκολύνει να ασκεί πλήρη έλεγχο επί των εισαγωγών και εξαγωγών.

(28) Στα πλαίσια αυτά πρέπει να τονιστεί κατ' αρχάς ότι στους γενικούς όρους που περιέχονται στις συμβάσεις μεταξύ διανομέων και πελατών τους, οι διανομείς επιβάλλουν στους πελάτες τους (που συνήθως είναι τοπικές επιχειρήσεις ενέργειας) την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς και αυτοί με τη σειρά τους επιβάλλουν τον ίδιο όρο στους δικούς τους πελάτες (τελικούς καταναλωτές). Κατά τον τρόπο αυτό αποτρέπονται πλήρως οι εισαγωγές. Οι διανομείς που επιβάλλουν αυτή την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς, δεσμεύονται και οι ίδιοι με υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς απέναντι στους παραγωγούς της SEP. Έτσι, η υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς την οποία επιβάλλουν οι παραγωγοί λειτουργεί επηρεάζοντας την αλυσίδα διανομής, με αποτέλεσμα να μην μπορούν επίσης να κάνουν εισαγωγές οι μεγάλοι καταναλωτές που αγοράζουν από το δημόσιο δίκτυο. Αυτό προκύπτει επίσης σαφώς από το ότι περιλήφθηκαν οι ίδιες υποχρεώσεις αποκλειστικής αγοράς στους γενικούς όρους του 1984 για την προμήθεια ηλεκτρισμού στους μεγάλους καταναλωτές, που συντάχθηκαν από τη VEEN και εφαρμόζονται γενικά από τους διανομείς. Η διαδοχή αποκλειστικών όρων αγοράς δημιουργεί ένα συναφές σύστημα σε συνάρτηση με το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας, όπως εφαρμόζεται από τη SEP και τους παραγωγούς, κατά τρόπο ώστε αυτές οι διατάξεις των γενικών όρων με το άρθρο 21 αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο, που λειτουργεί συγχρόνως μεταξύ των παραγωγών και τελικά μεταξύ αυτών και των βιομηχανικών τους καταναλωτών.

(29) Κατά δεύτερο λόγο, η SEP διαχειρίζεται ή έχει στην ιδιοκτησία της τις διεθνείς διασυνδέσεις μέσω των οποίων πρέπει να πραγματοποιούνται όλες οι εισαγωγές και εξαγωγές, είτε πρόκειται για τη δημόσια είτε για την ιδιωτική προμήθεια. Δίκτυα που ανήκουν σε ιδιώτες καταναλωτές δεν αποτελούν πραγματική εναλλακτική λύση.

Η ίδια η SEP εισάγει μεγάλες ποσότητες ηλεκτρισμού από άλλα κράτη μέλη και αλλού (βλέπε ανωτέρω σημείο 10). Κατ' αρχήν, είναι τεχνικά δυνατό να δημιουργηθούν δίκτυα ηλεκτρικού ρεύματος προσιτά σε ιδιώτες εισαγωγείς σε λογικές τιμές, εφόσον η SEP έχει επαρκή παραγωγική ικανότητα, όπως προβλέπεται τώρα στο νόμο για τον ηλεκτρισμό του 1989. Αλλά η SEP δεν έχει προετοιμαστεί για μια τέτοια ρύθμιση. Η περίπτωση της ESD (βλέπε παραπάνω σημεία 14–16) αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα: δεν ήταν η ESD αλλά η SEP που τελικά έκανε εισαγωγές από τη Γερμανία. Από την αλληλογραφία μεταξύ της SEP και του Υπουργείου Οικονομικών που έχει ήδη αναφερθεί προκύπτει σαφώς ότι η SEP αντιτάχθηκε στις άμεσες εισαγωγές από την ESD και πράγματι θεώρησε την εισαγωγή εκ μέρους της SEP για λογαριασμό της ESD ως προσωρινό μέτρο. Από επιστολή της ESD προς τη SEP, με ημερομηνία 30 Δεκεμβρίου 1987, προκύπτει σαφώς ότι η SEP παρεμπόδιζε την ESD να έχει επαφή με το γερμανό προμηθευτή. Σε κάθε περίπτωση προκύπτει σαφώς ότι η SEP επιθυμούσε να διατηρήσει τις εισαγωγές, έστω και σαν προσωρινή διευθέτηση, για τον εαυτό της και επιθυμεί να συνεχίσει να το κάνει και στο μέλλον. Ως τελευταία λύση, η SEP επέλεξε να προτείνει ξεχωριστές τιμές, ιδιαίτερα ελκυστικές, ώστε η ESD να αποφασίσει να μην εισάγει και να συμφωνήσει να την προμηθεύει η EGD.

Κατά συνέπεια, η SEP εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 21 της συμφωνίας συνεργασίας κατά τρόπο ώστε στην πράξη απέτρεπε τους ιδιώτες βιομηχανικούς καταναλωτές από το να εισάγουν οι ίδιοι ηλεκτρισμό. Η SEP διεκδικεί ό,τι στην πράξη θα ανήκε σε ένα μονοπώλιο εισαγωγής. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι η ολοκληρωτική άρνηση της SEP να διαθέσει τα δίκτυα παροχής ηλεκτρικού ρεύματος σε άλλους μπορεί να θεωρηθεί ως συμφωνία ή συντονισμένη πρακτική μεταξύ των παραγωγών που μετέχουν στη SEP, πράγμα που θα αποτελούσε χωριστή παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 85.

(30) Κατά τρίτο λόγο, η ίδια η SEP ισχυρίστηκε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ξεχωριστή περίπτωση η ενέργεια που εισάγεται για χρήση των ιδίων των εισαγωγέων από την ενέργεια που προορίζεται για δημόσια χρήση. Στο λειτουργικό της προγραμματισμό η SEP πρέπει να λάβει υπόψη τις εισαγωγές. Σε κάθε περίπτωση, στην πράξη, ένας τελικός καταναλωτής που προτίθεται να εισάγει ο ίδιος ενέργεια θα πρέπει να ανακοινώσει την πρόθεσή του εγκαίρως στον προμηθευτή με τον οποίο είναι σε επαφή. Η SEP θα ενημερωθεί εφόσον η συνεργασία της είναι απαραίτητη για τη μεταβίβαση μέσω των διεθνών διασυνδέσεων και του δικτύου υψηλής τάσης. Οι καταναλωτές δεν μπορούν να τροφοδοτήσουν το δημόσιο δίκτυο με τα πλεονάσματα της εισαγόμενης ενέργειας.

(31) Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας παρέχει τη δυνατότητα στη SEP να ελέγχει τις εισαγωγές και εξαγωγές ηλεκτρισμού προς το συμφέρον των μετόχων της. Κατά συνέπεια, η θεωρητική δυνατότητα των καταναλωτών να εισάγουν οι ίδιοι ενέργεια στην πράξη καταλήγει ανενεργός και οι καταναλωτές αυτοί στερούνται πρόσβασης σε άλλες πηγές ηλεκτροδότησης.

3. *Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών*

(32) Η απαγορευτική διάταξη του άρθρου 21 για εισαγωγές και εξαγωγές είναι σε θέση να πλήξει αισθητά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο εφόσον η συμφωνία συνεργασίας θα έχει περίοδο ισχύος 25 χρόνων και καλύπτει το σύνολο της εδαφικής επικράτειας των Κάτω Χωρών. Επιπλέον, όπως έχει ήδη τονιστεί, οι εισαγωγές εκ μέρους βιομηχανικών καταναλωτών έχουν καταστεί δύσκολες κατά τρόπο που πλήττει την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς στον τομέα της ενέργειας.

B. **Η λειτουργία της OVS στα πλαίσια του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989**

(33) Κατά τη SEP, το άρθρο 21 της OVS εξακολουθεί να εφαρμόζεται και μετά την έναρξη ισχύος του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, και ιδίως του άρθρου 34. Η SEP υποστηρίζει προφανώς την άποψη ότι ο νέος νόμος δεν άλλαξε τίποτα στο άρθρο 21 της OVS. Η Επιτροπή παρατηρεί επ' αυτού τα ακόλουθα.

1. *Εισαγωγές*

(34) Το άρθρο 34 του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989 απαγορεύει να γίνονται εισαγωγές ηλεκτρικού ρεύματος που προορίζεται για διανομή στο κοινό από άλλους πλην της SEP. Αντίθετα, εισαγωγή που δεν προορίζεται για κρατικούς σταθμούς δεν υπόκειται πλέον σε προηγούμενη άδεια. Για το λόγο αυτό είναι ελεύθερη η απ' ευθείας εισαγωγή από τον τελικά (και ιδίως βιομηχανικό) καταναλωτή, υπό τον όρο ότι προορίζεται για ιδία χρήση: εισαχθέν ηλεκτρικό ρεύμα δεν μπορεί να διοχετευθεί σε τρίτους (άρθρο 37 παράγραφος 1 του νέου νόμου), και ούτε μπορεί να διοχετευθεί στη δημόσια διανομή [άρθρο 41 παράγραφος 2 στοιχείο β)].

Από αυτό έπεται ότι, βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 στοιχείο γ), απορρέει για τη SEP υποχρέωση μεταφοράς σε περίπτωση εισαγωγής: η SEP υποχρεούται να επιτρέψει στον εισαγωγέα έναντι λογικών όρων την πρόσβαση μέχρι το δίκτυο, εκτός αν η ικανότητα του δικτύου δεν επιτρέπει κάτι τέτοιο.

Άρα, με τη νέα ρύθμιση ο τελικός βιομηχανικός καταναλωτής έχει πράγματι τη δυνατότητα να προβεί σε εισαγωγή, αλλά από τεχνικής απόψεως εξακολουθεί να εξαρτάται από τη SEP, η οποία μπορεί πάντοτε, λόγω της εξουσιάσεως του δικτύου υψηλής τάσης, να δυσχεράνει τις εισαγωγές. Αυτό μπορεί να συμβεί ιδίως όταν το δίκτυο μεταφοράς είναι ήδη υπερφορτωμένο λόγω του ηλεκτρικού ρεύματος που έχει εισαγάγει η ίδια η SEP.

(35) Αντίθετα λοιπόν από ότι ισχυρίζεται η SEP, είναι βέβαιο ότι το άρθρο 21 δεν ενσωματώθηκε απλώς στο νόμο. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο τότε το άρθρο 21 δεν θα εξυπηρετούσε κανένα σκοπό. Το γεγονός ότι η SEP επιμένει στην εφαρμογή του εν λόγω άρθρου υποδηλώνει μάλλον ότι το άρθρο 21 έχει παράλληλα με το νόμο αυτοτελή σημασία. Αυτά επιρρωνύουν την άποψη της Επιτροπής ότι το άρθρο 21 εφαρμόζεται κατά τρόπο που βαίνει πέρα από το νόμο.

2. *Εξαγωγές*

(36) Ο νόμος για τον ηλεκτρισμό του 1989 δεν θεσπίζει κανέναν κανόνα για την εξαγωγή ηλεκτρικού, εκτός από την υποχρέωση των σταθμών παραγωγής να παρέχουν ηλεκτρισμό μόνο στη SEP (άρθρο 11). Η ολλανδική κυβέρνηση ερωτηθείσα σχετικά από την Επιτροπή γνωστοποίησε ότι η εξαγωγή από τις Κάτω Χώρες είναι απολύτως ελεύθερη. Για το λόγο αυτό μπορούν, σύμφωνα με την κυβέρνηση, εκτός από τη SEP να εξαγάγουν και οι εταιρείες διανομής και οι ιδιώτες καταναλωτές. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα του αν το ηλεκτρικό ρεύμα λαμβάνεται από το δημόσιο δίκτυο ή παράγεται από τον ίδιο τον εξαγωγέα.

(37) Όπως όμως ο εισαγωγέας έτσι και ο εξαγωγέας εξακολουθεί να εξαρτάται από τη SEP όσον αφορά τη μεταφορά. Ο νόμος για τον ηλεκτρισμό δεν προβλέπει καμία υποχρέωση για μεταφορά σχετικά με την εξαγωγή. Επομένως, ο ενδεχόμενος εξαγωγέας πρέπει να έλθει σε συνεννοήσεις με τη SEP και με τους ιδιοκτήτες του αλλοδαπού δικτύου. Είναι προφανές ότι η SEP διατηρεί ένα ρόλο κλειδί. Ο τρόπος με τον οποίο εκπληρώνει αυτό το ρόλο εξαρτάται από τον τρόπο εφαρμογής του άρθρου 21 της OVS.

3. *Συμπέρασμα*

(38) Πρέπει να συναχθεί ότι η διατήρηση του άρθρου 21 της OVS σε συνδυασμό με το καθεστώς του νέου νόμου εξακολουθεί να συνιστά παράβαση του άρθρου 85.

Γ. Άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ: μη δημόσια ηλεκτροδότηση

(39) Σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης, οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος υπόκεινται στους κανόνες της συνθήκης, ιδίως στους κανόνες περί ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει δυνητικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντίκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Η SEP επικαλείται αυτή την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 90 παράγραφος 2. Ισχυρίζεται ότι ο τομέας του ηλεκτρισμού έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: αφενός, έχει την υποχρέωση να εγγυάται την παροχή και, αφετέρου, πράγμα που συνδέεται άμεσα με την εν λόγω εγγύηση, να ελέγχει την παραγωγή, την εισαγωγή και εξαγωγή.

1. *Επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος*

(40) Κύρια αποστολή της SEP εναι να φροντίζει σε εθνικό επίπεδο για την υπεύθυνη και αποτελεσματική λειτουργία της δημόσιας ηλεκτροδότησης με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και με αίσθηση κοινωνικής ευθύνης (βλέπε το άρθρο 2 του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989). Αυτή η περιγραφή της αποστολής συμπληρώνεται από την υποχρέωση που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις παραγωγής να εφοδιάζουν τις επιχειρήσεις διανομής (βλέπε το άρθρο 12 παράγραφος 1 του νόμου). Αυτή η περιγραφή σαφώς βασίζεται στα κείμενα των αδειών που παραχώρησε ο Υπουργός Οικονομικών. Και σ' αυτά επίκεντρο ήταν η υποχρέωση των παραγωγών να προβαίνουν στην παροχή (βλέπε σχετικά την άδεια προς την IJsselcentrale, σημείο 7).

Κάτω από αυτές τις συνθήκες πρέπει να γίνει δεκτό ότι τόσο η SEP όσο και οι επιχειρήσεις παραγωγής που συμμετέχουν σ' αυτήν παρέχουν «υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος».

(41) Άρα, η διαχείριση των εν λόγω υπηρεσιών έχει σήμερα νόμιμο έρεισμα το οποίο έλειπε πριν από την έναρξη ισχύος του νέου νόμου. Ωστόσο, και πριν από το χρονικό αυτό σημείο η εν λόγω αποστολή είχε ανατεθεί στις επιχειρήσεις παραγωγής βάσει μιας πράξεως δημοσίου δικαίου, δηλαδή της παραχωρήσεως άδειας εκ μέρους του Υπουργού Οικονομικών. Για το λόγο αυτό πρέπει να συναχθεί ότι τόσο προ όσο και μετά την έναρξη ισχύος του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989 η SEP και οι επιχειρήσεις παραγωγής ήσαν «επιφορτισμένες» με τις εν λόγω υπηρεσίες.

(42) Κατά συνέπεια, πληρούται η πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 90 παράγραφος 2.

2. *Η εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού δεν παρεμποδίζει την εκπλήρωση της ανατεθείσας αποστολής*

(43) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού δεν εμποδίζει τη SEP να εκπληρώσει δεόντως την αποστοή της, δεδομένου ότι δεν απαιτείται για το σκοπό αυτό να έχει τον απόλυτο έλεγχο επί των εισαγωγών και των εξαγωγών ακόμη και επί των πραγματοποιουμένων από ιδιώτες τελικούς καταναλωτές, ιδίως βιομηχάνους, όπως επιτρέπει το αναφερθέν άρθρο 21 της OVS.

(44) Όσον αφορά τις εισαγωγές αυτό μπορεί να διαπιστωθεί από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) Το 1988, το 15,6 % του συνόλου της ηλεκτροπαραγωγής στις Κάτω Χώρες πραγματοποιείτο από τους λεγόμενους παραγωγούς για ιδία χρήση (βλέπε σχετικά σημείο 10). Οι παραγωγοί αυτής της κατηγορίας επιστρέφουν τα πλεονάσματά τους στο δημόσιο δίκτυο. Είναι προφανές ότι η παραγωγή για ιδία χρήση δεν αποτελεί επέμβαση στην αποστολή της SEP. Ούτε προκύπτει για ποιο λόγο αυτή η εισαγωγή θα έπρεπε να είναι διαφορετική.

Η SEP τόνισε σχετικά ότι οι εισαγωγές αποτελούν μεμονωμένο φαινόμενο ενώ η παραγωγή για ίδιο λογαριασμό έχει συγκροτημένο και άρα περισσότερο διαρκή χαρακτήρα. Η SEP όμως διατείνεται ότι υπάρχει εδώ μια διαφορά η οποία στην πραγματικότητα δεν υφίσταται. Και η εισαγωγή χρειάζεται προγραμματισμό. Μεταξύ άλλων, καθήκον της SEP είναι να προσαρμόζει τη δική της παραγωγή στις εισαγωγές και στην τοπική παραγωγή ρεύματος. Και οι εισαγωγές (βλέπε ανωτέρω σημείο 30) πρέπει να ανακοινώνονται εκ των προτέρων στη SEP. Και οι εισαγωγές περιλαμβάνονται επίσης στο πρόγραμμα για τον ηλεκτρισμό. Επομένως, όσον αφορά το σημείο αυτό η παραγωγή για ιδία χρήση δεν διαφέρει.

Σε περίπτωση, εξάλλου, παραγωγής για ιδία χρήση όπως και σε περίπτωση εισαγωγής δεν υφίσταται υποχρέωση των επιχειρήσεων διανομής για παροχή ρεύματος: ένας χρήστης ο οποίος γνωστοποιεί ότι θα καλύπτει εν όλω ή εν μέρει τις ανάγκες του σε ρεύμα από εισαγωγές ή με ίδια παραγωγή δεν μπορεί αργότερα σε έκτακτες περιπτώσεις να καταφύγει στην δημόσια ηλεκτροδότηση. Δεν συμβαίνει το ίδιο αν έχει συνάψει με την επιχείρηση διανομής σύμβαση αποθεματοποί-

ησης βάσει της οποίας έχει «αποθηκευθεί» γι' αυτόν ορισμένη ποσότητα ενέργειας έναντι πληρωμής. Ο νέος νόμος δεν προβλέπει υποχρέωση συνάψεως τέτοιας συμβάσεως.

β) Ούτε και οι ολλανδικές αρχές κρίνουν ότι είναι απαραίτητο η SEP να διατηρεί απόλυτο έλεγχο επί των εισαγωγών για να μπορεί να εκπληρώνει την αποστολή που της έχει ανατεθεί. Διαφορετικά, δεν μπορεί να εξηγηθεί γιατί ο νέος νόμος αναφέρει ρητά ότι οι εισαγωγές για ιδία χρήση είναι ελεύθερες. Στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών συζητήσεων επί του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989 ο Υπουργός Οικονομικών αναφέρθηκε στις προαναφερθείσες ομοιότητες μεταξύ παραγωγής για ιδία χρήση και εισαγωγής (βλ. Kamerstukken αριθ. 19 591 Verslag van een schriftelijk overleg, αριθ. 15, σσ. 8, 17 και 18). Σε καμιά από τις δύο περιπτώσεις δεν υφίσταται η «πλήρης υποχρέωση προς παροχή». Επομένως, κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν χρειάζεται να υπάρχει «απόλυτος έλεγχος της παραγωγής και των εισαγωγών».

Άρα, ο απόλυτος έλεγχος επί των εισαγωγών, τον οποίο έχει η SEP δυνάμει του άρθρου 21 της OVS, δεν κρίνεται ούτε από τις ίδιες τις ολλανδικές αρχές ως απαραίτητος για την εκπλήρωση της προαναφερθείσας αποστολής γενικού συμφέροντος.

γ) Τέλος, ο πλήρης έλεγχος επί των εισαγωγών δεν υπορεί να δικαιολογηθεί ούτε από την κυριότητα της SEP επί των διεθνών διασυνδέσεων. Ακόμη και πριν θεσπιστεί νομοθετικά η υποχρέωση της SEP για παροχή ρεύματος [βλέπε άρθρο 47 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του νέου νόμου] ήταν απολύτως δυνατό να τεθεί το καλωδιακό δίκτυο έναντι λογικών όρων στη διάθεση τρίτων για να μεταφέρουν το ρεύμα που εισήγαγαν απευθείας οι ίδιοι. Άλλες προϋποθέσεις τις οποίες θα μπορούσε να θέσει η SEP για μια τέτοια μεταφορά είναι ότι δεν θα πρέπει να διακυβεύεται η ασφάλεια του δικτύου και ότι θα πρόκειται για συναλλαγές με οικονομική βάση που έχουν μάλλον συστηματικό χαρακτήρα (δεν πρόκειται για συναλλαγές τοις μετρητοίς), ότι θα αφορά συναλλαγές που θα γίνονται συνεχώς επί ορισμένο εύλογο διάστημα και έναντι λογικής τιμολογήσεως που δεν θα προκαλεί διακρίσεις. Σ' αυτές τις απαιτήσεις θα μπορούν κατά κανόνα να ανταποκρίνονται μόνο ιδιώτες χρήστες με καθορισμένες ανάγκες, όπως όσοι έχουν ευρεία κατανάλωση ή όμιλοι διαφόρων βιομηχανιών. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει λόγος να ελέγχεται απολύτως η εισαγωγή διά της διαχειρίσεως του δικτύου μεταφοράς.

(45) Για την εξαγωγή ηλεκτρισμού από βιομηχανίες του ιδιωτικού τομέα, ισχύουν κατ' αρχήν οι ίδιοι συλλογισμοί σχετικά με το γιατί δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ο έλεγχος της SEP με βάση το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης:

α) όπως ισχυρίζεται η ίδια η SEP, όταν κάποιος παίρνει ρεύμα από το δημόσιο δίκτυο, οι ολλανδικές επιχειρήσεις ηλεκτρισμού δεν « παραφυλάνε πίσω από μετρητή»: παρέχουν ρεύμα στον πελάτη και το τι κάνει αυτός με το ρεύμα — το χρησιμοποιεί ο ίδιος, το εξάγει ή το διοχετεύει περαιτέρω — δεν τις αφορά. Ούτε και υπάρχει κανένας λόγος να μην μπορεί να εξαχθεί το ρεύμα που παράγεται για ιδία χρήση. Έτσι κι αλλιώς δεν επηρεάζει τη δημόσια παροχή (και αυτός είναι και ο λόγος που ο καινούριος νόμος το επιτρέπει)·

β) και εδώ ισχύει ότι ο ολλανδός νομοθέτης παρέχει με το νέο νόμο στις βιομηχανίες, στις οποίες περιλαμβάνονται όσες παράγουν προς ιδία χρήση, την ελευθερία να εξάγουν·

γ) ούτε και επίκληση του δικαιώματος κυριότητος επί του δικτύου μεταφοράς μπορεί να δικαιολογήσει τον πλήρη έλεγχο επί των εξαγωγών.

(46) Πρέπει να συναχθεί ότι δεν πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 90 παράγραφος 2.

3. *Ανάπτυξη των συναλλαγών*

(47) Ενόψει των ανωτέρω δεν χρειάζεται καμία συζήτηση όσον αφορά τη διάταξη του άρθρου 90 παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο. Είναι, πάντως, σαφές ότι περιορισμός στι εισαγωγές και τις εξαγωγές όπως αυτός που απορρέει από το άρθρο 21 της OVS επηρεάζει τις συναλλαγές σε βαθμό που αντίκειται στο συμφέρον της Κοινότητας. Στο πλαίσιο των προσπαθειών που καταβάλλει η Κοινότητα για τη δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς για την ενέργεια είναι απαράδεκτα τέτοια εμπόδια στις εισαγωγές και τις εξαγωγές, τα οποία επιπλέον άρχισαν να εφαρμόζονται προ 25ετίας.

(48) Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν πληρούται ούτε και αυτή η προϋπόθεση του άρθρου 90 παράγραφος 2.

Δ. Άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης: δημόσια ηλεκτροδότηση

(49) Καθόσον εφαρμόζεται το άρθρο 21 στην εισαγωγή για τη δημόσια ηλεκτροδότηση και στην εξαγωγή από επιχειρήσεις παραγωγής και διανομής ρεύματος ισχύουν τα ακόλουθα.

1. *Εισαγωγή*

(50) Το άρθρο 34 του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989 θεσπίζει σήμερα στο πλαίσιο της δημόσιας διανομής απαγόρευση εισαγωγής εκ μέρους των επιχειρήσεων παραγωγής και διανομής ρεύματος πλην της SEP. Η Επιτροπή αποφεύγει στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας δυνάμει του κανονισμού αριθ. 17 να εκδώσει απόφαση ως προς το αν τέτοιος περιορισμός στον ανταγωνισμό δικαιολογείται κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 2. Διαφορετικά, θα ήταν

σαν να προέτρεχε του ερωτήματος κατά πόσον ο νέος νόμος συμβιβάζεται με τη συνθήκη ΕΟΚ, ενώ δεν είναι αυτό το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας.

2. *Εξαγωγή*

(51) Η απαγόρευση εξαγωγών που επιβάλλεται στους παραγωγούς στο πλαίσιο της δημόσιας παροχής μπορεί να εξαχθεί από την υποχρέωση προμήθειας που επιβάλλει το άρθρο 11 του νόμου του 1989 περί ηλεκτρισμού, το οποίο υποχρεώνει τους παραγωγούς να παρέχουν την ενέργεια που τους διαθέτει η SEP αποκλειστικά σε διανομείς. Η απαγόρευση αυτή δεν θα αποτέλεσει αντικείμενο κρίσης στο πλαίσιο της παρούσας πράξης.

Η προβλεπόμενη στο άρθρο 21 απαγόρευση εξαγωγών στο πλαίσιο της δημοσίας παροχής από τις επιχειρήσεις διανομής ρεύματος έρχεται σε σύγκρουση με το σύστημα του νέου νόμου, το οποίο ακριβώς ελευθερώνει τις εξαγωγές αυτές. Παρά το ότι η Επιτροπή αμφιβάλλει αν τα συμβαλλόμενα στην OVS μέρη μπορούν να διατηρήσουν και να εφαρμόσουν αυτή την απαγόρευση εξαγωγών, η οποία έτσι αποκλίνει από το νόμο, η SEP, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της επιστολής της τής 15ης Δεκεμβρίου 1989 προς την Επιτροπή, θεωρεί προφανώς δεδομένη αυτή τη δυνατότητα.

Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή δεχόμενη ότι εξακολουθεί να ισχύει η απαγόρευση για εξαγωγές από τις επιχειρήσεις διανομής ρεύματος, την οποία προβλέπει το άρθρο 21 της OVS, θεωρεί ότι η απαγόρευση αυτή δεν μπορεί να διακαιολογηθεί με βάση το άρθρο 90 παράγραφος 2. Ούτε καθίσταται αντιληπτό γιατί η εξαγωγή από τους διανομείς αυτούς μπορεί να βάλει σε κίνδυνο τη δημόσια ηλεκτροδότηση. Όσο διάστημα οι επιχειρήσεις διανομής ρεύματος είναι σε θέση να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους για παροχή ρεύματος στη χώρα τους, δεν υπάρχει λόγος να τους απαγορευθεί να εκμεταλλεύονται ενδεχόμενα πλεονάσματα εξάγοντάς τα.

(52) Πρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η απαγόρευση των εξαγωγών, την οποία επιβάλλει στις επιχειρήσεις διανομής ρεύματος το άρθρο 21 της OVS, ακόμη και μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 34 του νόμου για τον ηλεκτρισμό του 1989, δεν δικαιολογείται με βάση το άρθρο 90 παράγραφος 2.

Ε. **Άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης**

(53) Η OVS δεν έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού αριθ. 17. Ούτε προγενέστερες συμφωνίες μεταξύ των συμμετεχόντων στη SEP κοινοποιήθηκαν ποτέ. Έστω και αν η OVS είχε κοινοποιηθεί όπως έπρεπε, δεν θα συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις για αρνητική πιστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3. Όπως προκύπτει, πάντως, από τα προαναφερθέντα, η απόλυτη ισχύς με την οποία περιέβαλε η SEP την απαγόρευση του άρθρου 21 της OVS για εισαγωγές και εξαγωγές, δεν είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων της OVS. Εν πάση περιπτώσει, δεν πληρούται η τρίτη προϋπόθεση του άρθρου 85 παράγραφος 3.

ΣΤ. **Συμπέρασμα**

(54) Η Επιτροπή συνάγει από τα ανωτέρω ότι το άρθρο 21 της OVS μεταξύ της SEP και των ολλανδών ηλεκτροπαραγωγών, όπως εφαρμόζεται σε συνδυασμό με τον πραγματικό έλεγχο και την πραγματική επιρροή στη διεθνή παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, συνιστά παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ καθόσον το εν λόγω άρθρο έχει ως σκοπό ή ως συνέπεια:

α) τον περιορισμό των εισαγωγών από ιδιωτικές βιομηχανίες και

β) τον περιορισμό των εξαγωγών από επιχειρήσεις διανομής και βιομηχανίες στις οποίες περιλαμβάνονται και όσες παράγουν για ιδία χρήση.

και ότι δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 90 παράγραφος 2 της συνθήκης αυτής.

Ζ. **Άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17**

(55) Η Επιτροπή μπορεί, βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17, να διαπιστώσει ότι έγινε παράβαση στο παρελθόν προκειμένου να διευκρινήσει το νομικό καθεστώς και συγχρόνως να υποχρεώσει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να παύσουν την παράβαση καθόσον αυτή εξακολουθεί.

Δεδομένου όμως ότι η SEP γνωστοποίησε ότι θα αρχίσει να εφαρμόζει το εν λόγω άρθρο 21 της OVS, δεν μπορεί να λεχθεί ότι η ίδια, και οι συμμετέχοντες σ' αυτήν επιχειρήσεις ηλεκτροπαραγωγής έπαυσαν την παράβαση. Για το λόγο αυτό πρέπει να υποχρεωθούν να το πράξουν. Ως πιθανός τρόπος τερματισμού της παράβασης θα μπορούσε να θεωρηθεί το να γνωστοποιήσει η SEP στους συμμετέχοντες στην OVS και στους καταναλωτές ότι η OVS πρέπει να ερμηνευθεί και να εφαρμοσθεί ως έχουσα την έννοια ότι η εξαγωγή ποσοτήτων ηλεκτρικού που δεν προορίζονται για δημόσια ηλεκτροδότηση καθώς και οι εισαγωγές από ιδιωτικές βιομηχανίες είναι ελεύθερες και ότι η SEP και οι συμμετέχοντες στην OVS δεν θα προβάλλουν εμπόδια με βάση την κυριότητα και τη διαχείριση του δικτύου μεταφοράς χωρίς να υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό.

Η Επιτροπή θα τάξει στα μέρη προθεσμία τριών μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης για να της υποβληθούν προτάσεις σχετικά με την παύση της παράβασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 21 της συμφωνίας συνεργασίας (OVS) που συνάφθηκε στις 22 Μαΐου 1986 μεταξύ των προκατόχων των σημερινών τεσσάρων επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρισμού, αφενός, και των NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven, αφετέρου, όπως εφαρμόζεται σε συνδυασμό με τον πραγματικό έλεγχο και την πραγματική επιρροή στη διεθνή παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, συνιστά παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ καθόσον το εν λόγο άρθρο έχει ως σκοπό και συνέπεια τον περιορισμό της εισαγωγής από ιδιωτικές βιομηχανίες και της εξαγωγής της παραγωγής εκτός του πλαισίου της δημόσιας παροχής από επιχειρήσεις διανομής και ιδιωτικές βιομηχανίες στις οποίες περιλαμβάνονται και όσες παράγουν ηλεκτρικό για ιδία χρήση.

Άρθρο 2

Οι εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 3 πρέπει να λάβουν όλα τα δέοντα μέτρα για να παύσουν την παράβαση που αναφέρεται στο άρθρο 1. Προς το σκοπό αυτό πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης σχετικά με την παύση της παράβασης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

— NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven,
Utrechtseweg 310,
NL-6812 AR Arnhem,

— NV Electriciteitsbedrijf Zuid-Holland,
Von Geusaustraat 193,
NL-2274 RJ Voorburg,

— NV Energieproduktiebedrijf UNA,
Keulsekade 189,
NL-3534 AC Utrecht,

— NV Eletriciteitsproduktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ,
Begijnenhof 1,
NL-5611 EK Eindhoven,

— NV Elektriciteitsproduktiemaatschappeij Oost- en Noord-Nederland,
Dr. Stolteweg 92,
NL-8025 AZ Zwolle.

Βρυξέλλες, 16 Ιανουαρίου 1991.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1990 περί των λεπτομερειών εφαρμογής για το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 309 της 8ης Νοεμβρίου 1990)

Σελίδα 4, άρθρο 1 παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο 4η γραμμή:

αντί: «ονομασία κατά παράδοση», ή «οίνος τοπικός»,

διάβαζε: «ονομασία κατά παράδοση», «οίνος τοπικός».

Σελίδα 5, άρθρο 2 παράγραφος 2 1η γραμμή:

αντί: «Εφόσον, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 ή 3 ...»,

διάβαζε: «Εφόσον, κατ' εφαρμογή του άρθρου 72 παράγραφος 2 ή 3 ...».

Σελίδα 5, άρθρο 2 παράγραφος 2 5η γραμμή:

αντί: «ονομασία κατά παράδοση», ή «οίνος τοπικός»,

διάβαζε: «ονομασία κατά παράδοση», «οίνος τοπικός».

Σελίδα 5, άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο 10η γραμμή:

αντί: «ή μετά από τις λέξεις "ονομασία προελεύσεως" ...»,

διάβαζε: «ή μεταξύ των λέξεων "ονομασία προελεύσεως" και "ανωτέρας ποιότητας" ...».

Σελίδα 6, άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο στ):

να διαγραφεί η 3η, 5η και 6η περίπτωση.

Σελίδα 6, άρθρο 3 παράγραφος 3 τελευταίο εδάφιο 4η γραμμή:

αντί: «... συγκεκριμένης περιοχής.»,

διάβαζε: «... καθορισμένης περιοχής.».

Σελίδα 6, άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο 3η γραμμή:

αντί: «... στο άρθρο 17 ...»,

διάβαζε: «... στο άρθρο 11 ...».

Σελίδα 7, άρθρο 5 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο 4η γραμμή από το τέλος:

αντί: «... "αμπελουργός", "έμπορος", "διανέμεται από ...",»,

διάβαζε: «... "αμπελουργός", "παραχθέν από ...", "έμπορος", "διανέμεται από ...",».

Σελίδα 9, άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο 8η γραμμή:

αντί: «... η οποία καθορίζεται ...»,

διάβαζε: «... η οποία προσδιορίζεται ...».

Σελίδα 9, άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο 1η γραμμή:

αντί: «... για τον ορισμό προϊόντων ...»,

διάβαζε: «... για το χαρακτηρισμό προϊόντων ...».

Σελίδα 9, άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τελευταία γραμμή:

αντί: «... που καθορίζεται με ανάλυση.»,

διάβαζε: «... που προσδιορίζεται με ανάλυση.»

Σελίδα 9, άρθρο 9 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο 3η και 4η γραμμή:

αντί: «... αυτός δεν μπορεί να διαφέρει περισσότερο από 0,5 % vol από τον τίτλο που καθορίζεται με την ανάλυση.»,

διάβαζε: «... αυτός δεν μπορεί να είναι ούτε ανώτερος ούτε κατώτερος από 0,5 % vol από τον τίτλο που προσδιορίζεται με ανάλυση.».

Σελίδα 9, άρθρο 9 παράγραφος 5 2η γραμμή:

αντί: «... που καθορίζεται ...»,

διάβαζε: «... που προσδιορίζεται ...».

Σελίδα 9, άρθρο 11 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο 4η και 5η γραμμή:

αντί: «ονομασία και παράδοση», ή «οίνος τοπικός»,

διάβαζε: «ονομασία κατά παράδοση», «οίνος τοπικός».

Σελίδα 10, άρθρο 13 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) 6η γραμμή:

αντί: «... το προσοστό ...»,

διάβαζε: «... ποσοστό ...».

Σελίδα 13, άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεύτερο εδάφιο 3η γραμμή:

αντί: «ο όρος "vin nouveau" μπορεί να χρησιμοποιείται ...»,

διάβαζε: «ο όρος "vin nouveau" δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ...».

Σελίδα 16, άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) 6η γραμμή:

αντί: «... ή από χυμό γλευκών ...»,

διάβαζε: «... ή από γλεύκος σταφυλών ...».

Σελίδα 17, άρθρο 18 παράγραφος 3 να προστεθεί το στοιχείο ε):

«ε) για τους πορτογαλικούς οίνους: "engarrafado na região de produção", "engarrafado na região de", συνοδευόμενη από το όνομα της καθορισμένης εν λόγω περιοχής.».

Σελίδα 20, άρθρο 27 δεύτερο εδάφιο 2η γραμμή:

αντί: «... τα γλεύκη και οίνοι ποιότητας ...»,

διάβαζε: «... τα γλεύκη σταφυλής και οι οίνοι ...».

Σελίδα 49, παράρτημα II, Τουρκία:

σημείο 3:

αντί: «Burduir»,

διάβαζε: «Burdur»·

σημείο 4:

αντί: «Sunguriu»,

διάβαζε: «Sungurlu»·

αντί: «Sihil»,

διάβαζε: «Sihli».

Σελίδα 50, παράρτημα II, Τουρκία:

σημείο 5:

αντί: «Sitirfa»,

διάβαζε: «Ş. Urfa».

Σελίδα 68, παράρτημα IV, Ισραήλ, το σημείο 12 διαβάζεται ως εξής:

«12. ΙΣΡΑΗΛ	
Chardonnay	
Sauvignon blanc	
Semillon	
Chenin blanc	
Colombard	
Muscat	
Cabernet Sauvignon	
Petite Sirah	Shiraz
Carignan	
Pinotage	
Grenache	
Malvoisie	Malvasia, Malvasia bianca
Merlot	
Ugni blanc	Trebbiano»
Black Malvoisie	
Tinta amarella	
Zinfandel	

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3459/90 της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 1990 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Δεκέμβριο 1990 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 336 της 1ης Δεκεμβρίου 1990)

Σελίδα 17, στο παράρτημα:

αντί:	«1101 00 00 110	139,00
	1101 00 00 120	139,00»,
διάβαζε:	«1101 00 00 100	139,00».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3741/90 της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1990 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Ιανουάριο 1991 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 360 της 22ας Δεκεμβρίου 1990)

Σελίδα 16, στο παράρτημα:

αντί:	«1101 00 00 110	138,00
	1101 00 00 120	138,00»,
διάβαζε:	«1101 00 00 100	138,00».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3819/90 της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1990 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του συμπληρωματικού μηχανισμού για τις συναλλαγές νωπών οπωροκηπευτικών μεταξύ της Πορτογαλίας και των λοιπών κρατών μελών

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 366 της 29ης Δεκεμβρίου 1990)

Σελίδα 41:

— άρθρο 1:

αντί: «... του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3647/90 ...»,

διάβαζε: «... του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3659/90 ...»,

— η υποσημείωση (6) διαβάζεται ως εξής:

«(6) ΕΕ αριθ. L 362 της 27. 12. 1990, σ. 38.».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3921/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα προϊόντα αλιείας (1991)

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 376 της 31ης Δεκεμβρίου 1990)

Σελίδα 2, άρθρο 1, περιγραφή εμπορευμάτων, έκτο προϊόν:

αντί: «Φιλέτα μπακαλιάρων (Gadus morhua, Gauds ogac, Gaudus macrocephalus) και ψάρια του είδους Boreogadus saida, αποξηραμένα αλατισμένα ή όχι»,

διάβαζε: «Φιλέτα μπακαλιάρων (Gadus morhua, Gauds ogac, Gaudus macrocephalus) και ψάρια του είδους Boreogadus saida, αποξηραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη αλλά όχι καπνιστά ».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3926/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1991 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 378 της 31ης Δεκεμβρίου 1990)

Σελίδα 6, άρθρο 11, παράγραφος 3, τρίτη και τέταρτη γραμμή:

αντί: «... και από την 1η Οκτωβρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991, ...»,

διάβαζε: «... και από την 1η έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991, ...».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 173/91 της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως στον τομέα των ελαιούχων σπόρων

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 19 της 25ης Ιανουαρίου 1991)

Σελίδα 15, παράρτημα II, στήλη «3η προθεσμία»:

— 1. Μεικτές ενισχύσεις (Ecu), Πορτογαλία:

αντί: «30,760»,

διάβαζε: «30,780».

— 2. Τελικές ενισχύσεις, σπόροι που συγκομίζονται και μεταποιούνται στην Ελλάδα (Δρχ):

αντί: «4 858,62»,

διάβαζε: «4 888,62».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 203/91 της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται για το μήνα Φεβρουάριο 1991 στα προϊόντα των τομέων σιτηρών και όρυζας που παραδίδονται στο πλαίσιο κοινοτικών και εθνικών μέτρων επισιτιστικής βοήθειας

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 23 της 29ης Ιανουαρίου 1991)

Σελίδα 21, στο παράρτημα:

αντί:	«1101 00 00 110	119,00
	1101 00 00 120	119,00»,
διάβαζε:	«1101 00 00 100	119,00».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 205/91 της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου περί καθορισμού των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 23 της 29ης Ιανουαρίου 1991)

Σελίδα 27, στο παράρτημα, κωδικός ΣΟ 1108 13 00, στήλη «Τρίτες χώρες (πλην ACP ή PTOM)»:

αντί: «251,01 (6)»,

διάβαζε: «250,01 (6)».

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 261/91 της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 1991 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 27 της 1ης Φεβρουαρίου 1991)

Σελίδα 95, στο παράρτημα, κωδικός προϊόντος 0405 00 10 700, προορισμός 056, στήλη «Ποσό των επιστροφών»:

αντί: «212,00»,

διάβαζε: «212,00 (**)».